

LEPO MESTO

LETO IV. — ŠT. 2

CELJE, 25. nov. 1964

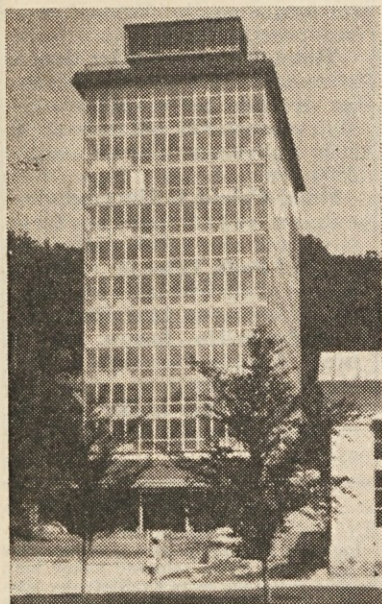
Cena 50 dinarjev

Poštnina plačana v gotovini

GLASILO
OLEPŠEVALNEGA
IN TURISTIČNEGA
DRUŠTVA
CELJE

LETOŠNJA SEZONA

O letošnji turistični sezoni ve-
lja napisati tole: na celjskem tu-
rističnem področju je bila do-
bra, na Dobrni odlična, v Celju
pa komaj zadovoljiva. Na celot-
nem področju je bilo 17 %, v Do-
brni 37 %, v Celju pa samo 6 %
več nočitev kakor lani. Večji po-
rast je pri inozemskih nočitvah,
precej skromen pri domačih, v
Celju pa ravno nasprotno.

Nova Terapija v Rogaški Slatini
Foto prof. Zoran Vudler

Zdi se mi, da se je treba pri
teh podatkih zamisliti. Dobrna
potrebuje najprej urejeno cesto
in nato še novi hotel, ker ima
vse pogoje, da s porastom turiz-
ma nadaljuje. V Celju je treba
takož z uspešnimi propagandnimi
in organizacijskimi ukrepi zagot-
oviti večje število nočitev in ra-
cionalizirati poslovanje v obeh
hotelih, predvsem v Celei in pri
tem ne zapostavljati domačega
in ne inozemskega tržišča. Tudi
celotne organizacijske oblike go-
stinstva v Celju ne smemo pustiti
v nemar.

Ceprav je Rogaška Slatina od
Celja oddaljena 35 km, mislim da
je prav, če v te uvodne misli
vključim 300-letnico njenega
zdravilišča in slavnostne otvo-
ritve nove terapije, ki bo gotovo
prispevala k nadaljnjemu razvoju
tega uglednega zdravilišča. Vsem,
ki so pripomogli do tega mo-
gočnega zdraviliško-turističnega
objekta, pa naj veljajo naše is-
krene čestitke.

Omembe je vredno tudi delo
celjskega rekreacijskega odbora,
ki je v letošnjem letu pripravil
imenitna smučišča pri Celjski ko-
či, kamor bo postavil tudi smu-
čarsko vlečnico. Naša pripomba
pa naj velja tudi slabemu vzdr-
ževanju cest II. III. in IV. reda,
kar ni bilo turizmu v korist pa
tudi občani s tem niso bili zado-
voljni.

Smo pred pričetkom zimske
sezone, od katere si sicer ne obe-
tamo nič posebnega, vseeno pa
ne smemo držati križem rok. Sto-
rimo, kar moremo in kar se še
da.

prof. Zoran Vudler

CELJSKI TRGOVCI O TURIZMU

RAZGOVORI Z DIREKTORJI CELJSKIH TRGOVSKIH PODJETIJ

»Kaj menite o turizmu v Ce-
lju?»

»V čem bi lahko trgovina pri-
pomogla k nadaljnjemu razvoju
turizma v našem mestu?»

Navedeni vprašanji smo v obli-
ki male ankete zastavili direk-
torjem štirih trgovskih podjetij
v Celju. Posredujemo njihove
odgovore.

Leo Mlinarič, direktor trgov-
skega podjetja Tkanina-galante-
rija Celje:

»Celje s svojimi kulturnimi za-
nimivostmi in slikovito okolico,
v kateri se nahaja več priznanih
zdravilišč, ima nedvomno ugod-
ne pogoje za turistično dejavnost.
Če bi imeli boljše ceste tudi
v smeri Kumrovec—Zagreb in
proti Posavju, bi v Celje prihaja-
lo še večje število turistov.

Prepričan sem, da trgovina
lahko odigra pomembno vlogo
pri pospeševanju razvoja turiz-
ma v Celju. Za to so nam po-
trebni sodobno urejeni trgovski
lokali z izlozobami, v katerih je
vedno kaj novega, kar pritegne
kupce. Lahko rečem, da smo v
tem pogledu v Celju dosegli že
precejšen napredek.

Da bi v perspektivi devizni pri-
liv v naše trgovine povečali, bi
bilo treba sprostiti sedanje, raz-
meroma toge devizne predpise,
ki največkrat motijo tujca. Pro-
met z deviznimi plačilnimi sred-
stvi naj bi se odvijal tako kot
z dinarji, brez vsakršnih zadrž-
kov.

K lepo urejeni izlozbi in dobri
založenosti trgovine seveda so-
dita vljudna in kulturna postrež-
ba, čemur posvečamo vso skrb.

Franč Petaver, direktor trgov-
skega podjetja Merx:

»Turizem je na celjskem turi-
stičnem področju pognal že kre-
pke korenine, kar seveda velja
tudi za Celje. Žal pa je v našem
mestu še precej stvari, ki ne so-
dijo v urejeno in turistično va-
ljivo mesto. Dvorišča so polna
razne navlake, pločniki so zat-
pani s kolesi, skratka gre za po-
manjkljivost, ki bi jih z nekoli-
ko več smisla za čistočo in red,
lahko odpravili. Tu je potrebno
sodelovanje vseh prebivalcev
mesta.

Trgovina v turistično razvitih
deželah ima izredno pomembno
vlogo pri ustvarjanju deviznega
prometa. Ogledalo trgovine so le-
pe izlozbe, v katerih se turist tu-
di orientira, kaj bo kupil. Naše
trgovine v Celju imajo lepo ure-
jene izlozbe, zlasti podjetji Moda
in Tkanina-galanterija.

Promet pa je seveda v veliki
meri odvisen tudi od vljudnosti
prodajalcev in kulturne postrež-
be. Zelo je nerodno, če je pro-
dajalec primoran tujemu turistu
pojasnjevati s prsti ceno, ker ne
obvlada jezika. Bilo bi priporo-
ljivo, da bi vsak prodajalec, ki
obvlada tuje jezike imel na de-
lovnem plašču pripeto zastavico
države katere jezik obvlada. Tak
način so v tujini že zdavnaj uve-
ljavili.

Karel Podsedenešek, direktor
trgovskega podjetja Moda:

»Celje je turistično mesto, v
katerem se tujci dobro počutijo.
Za tuje turiste je zlasti zanimiv
stari del Celja, zato sodim, da
bi morali posvečati več pozornosti
popravilu starih zgradb, ki
poudarjajo arhitektonsko zanimi-
vo podobo starega Celja. Upam
si trditi, da doslej še nismo v
polni meri izkoristili vseh mož-
nosti za hitrejši razvoj turizma
v našem mestu.

Za trgovino je zelo važno, da
se prilagodi željam in potrebam
kupcev. Celje je v pogledu ure-
jenosti trgovin v zadnjih letih
precej pridobilo. Naše podjetje
je obnovilo in specializiralo ve-
čino trgovin, v največjih trgo-
vinah pa smo uvedli tudi nepretr-
gani obratovalni čas. To je za
turiste, zlasti za tiste, ki slučaj-
no potujejo skozi Celje, velika

Stanko Selšek, direktor trgov-
skega podjetja Tehnomercator:

»Celje sodi med turistično za-
nimiva mesta, ki pa še nima do-
volj ustreznih gostinskih kapaci-
tet. Za razvoj turizma so po-
membne bližnje izletniške postoj-
anke, predvsem Celjska koča,
Svetina, Črešnjske, Dobrna itd.
Seveda pa bo treba našete kra-
je urejevati ter v njih širiti tu-
ristične kapacitete.

Glede drugega vprašanja je
Stanko Selšek mnenja, da deviz-
ni promet v celjskih trgovinah
pomeni šele skromen začetek.
Zdi se mu nujno, da bomo po-
skrbeli za učinkovito propagan-
do v tujini tako, da bo turist sez-
nanjen že doma, kaj lahko kupi
v Jugoslaviji. Pri tem bo zelo
važno, da bodo prodajalci obvla-
dali tuje jezike, kar je osnovni
pogoj za kulturno postrežbo.

Ena izmed sodobno urejenih celjskih trgovin

prednost, saj lahko kupijo zaže-
leno blago tudi v opoldanskem
času, ko so sicer ostale trgovine
zaprte.

Devizni promet se v naših tr-
govinah dviga. Če bi uveljavili
nekoliko bolj elastičen način de-
viznega poslovanja, oziroma spro-
stili obstoječe devizne predpise,
bi se devizni priliv v naše trgo-
vine nedvomno izdatno povečal.

Naše podjetje posveča vso skrb
izobrazbi kadra, zlasti učenja
tujih jezikov.

NAŠ PREDLOG CELJSKI OBČINI

Celjski občini in cestnemu podjetju
predlagamo prednost pri naslednjih jav-
nih delih s področja prometa, komunale
in turizma (vrstni red smo določili po an-
keti, ki smo jo izvedli med dvajsetimi
našimi člani).

- a) promet
 1. asfaltiranje ceste Višnja vas—Dobrna,
 2. razširitev ceste pri Butejevem mostu,
 3. razširitev cestne ožine pod Belajevo gostilno na Polulah,
 4. boljše vzdrževanje občinskih cest,
 5. asfaltiranje prostora pred obč. poslop-
jem v Gledališki ulici.
- b) turizem
 1. gradnja novega hotela na Dobrni,
 2. ureditev okolja pri bazenu v Celju,
 3. ureditev mestnega parka,
 4. nadaljevanje izgradnje rekreacijskih
centrov,
 - c) komunalna dela
 1. dokončanje vodovoda v Celju,
 2. zgraditev mostu na Polulah,
 3. popravilo mostu v Lisce,
 4. generalna obnova celjske kanaliza-
cije,
 5. izboljšanje javne razsvetljave.

TURISTIČNI ODLIKOVANCI

Na plenumu CTZ dne 10. nov. so bili
odlikovani naslednji turistični delavci:

- a) z zlatim znakom: prof. Orel Tine,
ing. Pristovšek Blaž, dr. Pernat Arnold,
Trogar Pavla
- b) s srebrnim znakom: Libnik Lojze, Ri-
felj Rozika, Tevž Ante
- c) z bronastim znakom: Avser Franc, dr.
Barle Marjan, dr. Benedik Stanko, Ber-
gant Ivanka, Brodnik Mina, Delak Tone,
Dernač Ivo, Druškovič Karel, Gorečan
Ivan, Jež Peter, Juvan Jožef, Komerički
Drago, ing. Korber Branko, Koren Alojz,
Kos Estera, Kvac Marija, Lap Mitja, Lo-
jen Joško, dr. Mejak Ervin, Mermal Jo-
že, Metelko Lojze, Narat Janko, Novak
Jože, Plesnik Franc, Podjavoršek Anto-
nija, Praprotnik Vinko, Prodnik Milka,
Rožanc Marija, Rožanc Viktor, Senšar
Jože, Skale Ivo, ing. Tavčar Adolf, Tičar
Lev, Vitez Karel, Volf Janko, Vrtačnik
Jože, Zupane Mirko, prof. Zupančič Jože,
Zahkar Ivan, Zerovnik Karl, Sarb Franc
in Orač Viktor.

Lojze Trstenjak

DRUŠTVENA KRONIKA

April 1964 — november 1964

5. aprila: Sestanek kluba mladih zbirateljev razglednic.
10. aprila: Seja upravnega odbora našega društva. Obravnavali smo priprave na sezono, prireditve in priprave za občni zbor.
14. aprila: Seja nadzornega odbora v prostorih društva.
19. aprila: Redni občni zbor našega društva v polni dvorani Narodnega doma.
21. aprila: Časopisom smo razposlali več oglasov in propagandnih člankov o našem mestu in o njegovi okolici.
26. aprila: Izlet kluba mladih zbirateljev razglednic na Stari grad.
29. aprila: Zaključna seja komisije za pregled nedostatkov in nepravilnosti po našem mestu. Komisija je na nepravilnosti opozorila merodajne.
8. maja: Proučili smo tekoče zadeve informacijskega urada.
10. maja: Turistična ekskurzija Celje—Ljutomer—Murska Sobota—Slatina—Radenci—Maribor—Celje (42 oseb).
14. maja: Plenarna seja društva v salonu hotela Celeia. Sprejeli smo delovni program za leto 1965 in se pomenili o turistično-gostinski problematiki Celja.
17. maja: Sestanek kluba mladih zbirateljev razglednic.
27. maja: Seja ožjega gospodarskega odbora. Obravnavali smo poslovanje informacijskega urada.
9. junija: Iz tiskarne smo prejeli novi barvni prospekt Celja natiskan v 100.000 izvodih.
10. junija: Potovalnim uradom doma in v inozemstvo smo razposlali večjo količino prospektov.
14. junija: Turistična ekskurzija Celje—Celovec—Grossglockner—Dolomiti—Gorica—Celje (46 oseb).
21. junija: Izlet kluba mladih zbirateljev razglednic v Rimske Toplice.
22. junija: Zaključek v prejšnjem tednu izvedene ankete v osnovnih solah.
24. junija: Turistična ekskurzija Sko-marje—Žički samostan (42 oseb).
10. junija: Komisija za oceno cvetja na oknih in v vrtovih se je sestala k prvi seji in določila svoje delo.
19. julija: Priredili smo sprejem za savinjske splavarje.
2. avgust: Udeležili smo se tradicionalnega Flosarskega bala na Ljubnem.
9. avgust: Udeležili smo se prireditve »Dan hmeljarjeva v Preboldu.
19. avgust: Posebna seja ožjega propagandnega odbora. Analizirali smo turistične oddaje radia Celje in priprave na zimsko sezono.
4. sept.: Seja komisije za ocenitev rož na oknih in v vrtovih.
15. sept.: Sestanek kluba mladih zbirateljev razglednic.
20. sept.: Turistična ekskurzija Celje—Novo mesto—Kočevje—Ribnica—Celje (80 oseb).
25. sept.: Razširjena seja uredniškega odbora časopisa Lepo mesto.
11. oktobra: Sestanek kluba mladih zbirateljev razglednic.
11. oktobra: Turistična ekskurzija Celje—Kamnik—Kranj—Ljubljana—Celje (42 oseb).
15. oktobra: Redna seja gosp.-propagandnega odbora.
4. novembra: Proučili smo tekoče probleme informacijskega urada.
6. novembra: Redna seja upravnega odbora našega društva. Obravnavali smo potek turistične sezone in organizacijo prireditiv.

CELJSKE TURISTIČNE NOVICE

OBČNI ZBOR OLEPŠEVALNEGA IN TURISTIČNEGA DRUŠTVA

Spomladi je imelo svoj redni občni zbor tudi naše društvo. V nabito polni veliki dvorani Narodnega doma se je zbralo k običnemu zboru okoli 500 članov in prijateljev društva, ki so dobili od poročevalcev nadvse uspešno bilanco društvenega dela v zadnjih dveh letih. Sprejeli smo obširen delovni program, za predsednika pa smo ponovno izvolili Rada Jenka. Za zaključek uspelega občnega zbora sta izvedla kratak koncertni program prvaka ljubljanske opere Ladko Korošec in Vilma Bukovec. Imenitno izvajanje obeh odličnih pevcev so prisotni nagradili z viharim aplavzom.

LEPO UREJENO OKOLJE TOVARNE EMAJL. POSODE

Letos so se posebno lepo uredili okolje Tovarne emajlirane posode, ki že vsa leta vzorno skrbi za nasade okoli svojih objektov. Uredili so tudi dovoze in parkirne prostore. Temu vzhodu bi lahko sledilo še marsikatero podjetje.

O DELU KOMISIJE ZA REKREACIJO

Spomladi imenovani odbor za rekreacijo pri občinski skupščini, ki ga vodi ing. Rudi Strojmar, se je lotil dela z največjo vnamo. Letos si je odbor zastavil nalogo urediti smučišča pri Celjski koči in montirati tam vlečnico. Smučišča urejajo že od poletja, vlečnico pa bodo verjetno montirali prihodnje dni. Naslednje leto bo uredila smučišča tudi železarna Store s Svetine proti Storam.

ODLIČNO OBISKAN PLENUM CTZ

9. nov. je bila v hotelu Celeia odlično obiskana plenarna seja CTZ. Na seji so analizirali referate letošnje sezone in posezone, proučili so priprave za zimsko sezono ter priprave za sezono 1965. Predsednik TZS dr. Dougan je razdelil tudi večje število odlikovanj turističnim delavcem.

Člani OTD na Grossglocknerju.
Foto prof. Razboršek

TURISTIČNE EKSKURZIJE OTD CELJE

Tudi letos je priredilo naše društvo več izredno lepih turističnih ekskurzij. Spomladi smo si ogledali Pomurje, Sko-marje, Žički samostan, Grossglockner in Dolomite. Jeseni pa smo prepotovali Dolenjsko, obiskali Kamnik in Kranj. Vseh 5 ekskurzij je bilo odlično obiskanih tako, da smo morali vedno naročiti 42 ali 46-sedežni avtobus, na Dolenjsko pa smo peljali z dvema 40-sedežnima avtobusoma.

OBČNI ZBOR ZVEZE NARAVNIH ZDRAVILIŠC

Meseca junija je imela svoj redni občni zbor tudi Zveza naravnih zdravilišč Slovenije, ki ima svoj sedež v Celju. Za predsednika te ugledne organizacije so ponovno izvolili prim. dr. Rudolfa Leskovarja, za tajnika pa prof. Ludvika Rebenška.

NAGRADE ZA NAJLEPŠE CVETJE

Kakor vsako leto, je Olepševalno in turistično društvo tudi letos ocenjevalo najlepše cvetje na oknih in v vrtovih. Komisija je popisala 656 gojiteljev najlepšega cvetja. Vsi ti so prejeli pismena priznanja. Tri prve denarne nagrade pa so prejeli Šola Hudinja, glavni vrtnar Tovarne emajlirane posode Gustl Ježovnik in žel. blok v Kersnikovi ulici. Izmed ostalih gojiteljev lepega cvetja je zreb določil še naslednjih 10 nagrajencev. Zimšek Antonijo, Smrke Elzo, Osnovno šolo Dečkova c., Zemljic Heleno, Praterner Jožeta, Germadnik Franca, železničarski blok na Otoku, Perčič Milana, hišni svet Cesta na grad 64 in Boršček Rozi. Prva nagrada je 5.000, druga 3.000, tretja 2.000 din, vse ostale pa 1.000 dinarjev. Nagrade dvignite v Turističnem uradu poleg kina Metropol.

OBČNI ZBOR OKRAJNE LOVSKE ZVEZE

Septembra je imela svoj redni občni zbor tudi okrajna lovska zveza. Pregledali so izredno uspešno minulo delovno obdobje ter sprejeli nov delovni program, ki ima tudi precej poudarka na lovem turizmu. Za predsednika so ponovno izvolili tov. Kuntariča, za tajnika pa tov. Kovača.

SILVESTROVANJA

Zdraviliški dom Rogaška Slatina: veselo silvestrovanje, študentski jazz Venus, obvezna konsumacija 1500 din; rezervacije sprejema šef strežbe od 20. 12. dalje.

Zdraviliško gostinsko podjetje Rogaška Slatina: prijetna silvestrovanja v Slovenskem domu, pri Pošti in v Novi Švicariji; silvestrov menu obvezen — 2000—3000 din; rezervacije sprejema uprava podjetja.

Gostišče Stari grad, Celje: domače silvestrovanje, ples, kolina, brez obvezne konsumacije, rezervacija in vstopnina 350 dinarjev; vplačila v Turističnem informacijskem uradu v Stanetovi ulici.

Zdravilišče Dobrna: silvestrovanje v zdraviliški dvorani z obveznim menujem 5000 dinarjev; nagradno žrebanje. V hotelu Triglav Brez obvezne konsumacije, vstopnina z rezervacijo 300 din.

Hotel Evropa, Celje: dvoje silvestrovanj v espressu z vrtno dvorano ter v restavracijskih prostorih. Rezervacija 500, obvezna konsumacija 2500 din.

Hotel Celeia, Celje: tradicionalno silvestrovanje; obvezen silvestrov menu 3500 dinarjev.

Hotel Paka Velenje: tradicionalno silvestrovanje, obvezen silvestrov menu 2400 dinarjev.

Restavracija Jezero, Velenje: domače silvestrovanje. Menu 2400 din.

Hotel Savinja Laško: tradicionalno domače silvestrovanje.

LETOŠNJA PRODAJA SPOMINKOV

Letos so bile prodajalne s spominki v Celju znatno boljše založene kakor lani, ko smo začeli borbo za kvalitetnejše spominke v svojem turističnem uradu. Letos se nam je priključil z res bogato izbiro spominkov tudi Kompas, pa tudi Ljudski magazin je bil s spominki kar dobro založen. Celoten letošnji promet s spominki ocenjujemo na 25.000.000 dinarjev nasproti 7.000.000 dinarjev lani.

PRIHODNJE LETO SPET OBRTNA RAZSTAVA

Kakor nam poroča Gospodarska zbornica, bo prihodnje leto od 3. — 11. 7. spet obrtna razstava, v jeseni pa še kulinarčna razstava, predvidoma 16. in 17. oktobra. Obe prireditvi sta zelo potrebni, saj vlada v Celju pravo mrtvilo.

PISMO JANEZA GRDOVIDA

Spoštovano »Lepo mesto«

Ko sem se v letošnjem enomesečnem jesenskem dežju sprehajal po ulicah, sem videl, da so nekatere pomanjkljivosti, ki sem jih zadnjič omenil v Lepem mestu, le uredili. Na Slomškovem trgu so obnovili poslopje Glasbene šole, na Bregu so odstranili razno navlako, v Gaberju so obnovili zgradbo »Pri Jugoslovanih«. Opazil pa sem še mnogokaj, kar je potrebno ureditve. Obnove je zelo potrebna hiša na Muzejskem trgu, kjer je bila nekdanja slovenska gimnazija. Bajje je zaradi te nižje gimnazije padla celo avstrijska vlada, danes pa še bajte ne morejo popraviti. V Gledališki ulici sem pred občinskim poslopjem zagledal »blatno jezero« in se čudim občinskemu možem, da tega ne morejo urediti.

Čeprav sem še mlad, razumem, da je treba ulice večkrat razkopati. Ne razumem pa, da po dovršenih delih ne pospravijo raznih ostankov. Kupi kamenja ležijo marsikje mesece in mesece, pa tudi razkopanega asfalta ne popravijo. Tudi zadeva s straniščem in barakami za internatom Ivanke Uranjekove v ulici 29. novembra se nikamor ne premakne, ker od pristojnih tudi nihče ničesar ne ukrene; pa deževna toča pri vhodu v lekarno Center itd.

Krenil sem skozi Gaberje proti Hudinji. V starih, slabih barakah še stanujejo ljudje, nekateri pa si izbirajo stanovanja. Menim, da bi bilo treba v tej zadevi nekaj ukreniti. Prebivalci se tukaj pritožujejo tudi čez druge komunalne naprave. Zelo rad jo mahnem na priljubljeni Jožefov hrib, ki pa me je zadnjič popolnoma razočaral. Tako zanemarjenih cest, kakor so ceste od mostu proti Skalni kleti in cesta na hrib, ne najdete kmalu kje. Zelo me mika, da bi občinske može povabil, da bi si ceste ogledali, saj bi potem gotovo kaj ukrenili, čeravno pravi, da nimajo denarja za ceste, pa ga bo-

do po mojem morali najti. Ko sem se vračal v mesto, sem pri Pošti ugotovil, da so na prehodih za pešce zebre že čisto zabrisane in jih nihče ne obnovi. Ker nam stalno govorijo o varnosti prometa, sem mnenja, da bi morali imeti zebre tudi v Celju.

Drugega dne sem šel na kapucinski grič. Bivše samostansko poslopje terja obnove, zid se ruši naprej. Na prehodu pod bivšim hotelom sem se zadnji trenutek rešil, da nisem zletel v veliko udrtino, ki bi bila verjetno še bolj nevarna ponoči. Vprašam tiste, ki bi morali skrbeti za red na naših cestah in poteh, kdo bi bil odgovoren za nesrečo, ko bi se mi tam pripetila?

Ker je Lepo mesto glasilo OTD, sem jo mahnil še na Stari grad. Cesta je nevarna od bivšega Faningerjevega posestva dalje, na enem mestu se tudi že udira. Obcestna ograja je na več mestih polomljena, ponekod pa je sploh ni več. Ta cesta je imenitna reklama za naš turizem. Ob tej priliki ugotavljam, da je topoglednih cestnih problemov še več, ker, kakor kaže, cest sploh nihče več ne popravlja in so kriminalne. Hudobni jeziki govorijo, da občina še spomladanskih računov za ceste ni pla-

čala. Pred zaključkom komunalnega dela mojega pisma bi svetoval pristojnim, naj v bodoče kupijo več gramozja za ceste ter manj elaboratov in načrtov. Pa tudi na obljubo, da bo še letos vodovod, bi jih spomnil. V zvezi z zadnjo poplavo z dne 24. in 25. oktobra pa bi resno predlagal, da je treba takoj za vodovodom začeti urejati kanalizacijo, kar je ugotovilo sedaj tudi 10.000 Celjanov, ki so imeli ob tej priliki v svojih kletih od 20—200 cm vode na visoko. Pa tudi mostovi so poglavje za sebe. Ko sem tako obdelal splošne komunalne probleme, bi rad vse prizadete osebe pri cestnih podjetjih in na nadrejenih mestih že sedaj opozoril, da bi letos mogoče orali cesto v Logarsko dolino. (Lani so cesto pozabili orati. Op. J. G.) Mimogrede se moram obregniti na nekatere pisatelje pri CT, ki so ugotovili, da je imelo OTD na Starem gradu in nasploh samo zgrešene olepševalne tendence. Meni se zdi, da ima tisti, ki je to napisal, malo zgrešeno pero, kar velja tudi podobnemu nadperesniku, ki je ugotovil, da so pri OTD zapravili Mlinarjevega Janeza in Petrička. Ata je v tej zadevi pripovedoval moji mami, da so bili na seji OTD topogled-

V CELJU OSTANEJO TURISTI LE EN DAN

NAŠ OBISK PRI GOSTINSKIH IN TURISTIČNIH DELAVCIH

Znana stvar je že, da v Celju nimamo gostov, ki bi ostali več dni, ampak prevladujejo ljudje, ki se ustavijo le za nekaj ur, pol dneva, ali včasih ves dan. Zanimalo nas je, kaj te ekspresne goste zanima o Celju, pa smo o tem povprašali nekaj ljudi, ki so v stalnem stiku z domačimi in tujimi gosti. Vprašali smo jih tudi, kako so zadovoljni s svojim delom in s turistično sezono.

OJSTRICA

Gostje, ki pripotujejo z ljubljanske strani, se kaj radi ustavijo v tem gostišču. Nekateri želijo prenočevati, saj je znano, da je pri Ojstrici 5 sob z 12 ležišči, ki so zelo poceni. Recepcijsko službo vodi JAKOB MARIJA, ki je tu že od leta 1949 in je tudi sobarica. Ker stanuje kar v gostišču je tu ves dan, seveda pozna vse goste. Največkrat sprašujejo ljudi, ki po razvedrilu; pravijo, da je mesto lepo, a dolgočasno; nič ne naredimo, da bi goste tu zadržali, je še potožila. Povedala je tudi, da je s turistično sezono zadovoljna, saj je bilo vseskozi polno, da so turisti nasplošno prijazni, da pa si zelo želi več lepših sob, da ji gostov ne bi bilo treba odklanjati.

EVROPA

Hotel Evropa se je že lepo uveljavil v tujini in doma. Sobe so lepe in voda je v njih. Če pridejo gostje s prtljago, jim sobarica pomaga tudi na postajo, če je treba. Tujih gostov je največ iz Avstrije, Italije, manj iz Zah. Nemčije, Anglije, ZDA; v zadnjem času je tudi precej Čehov. Vse to nam je povedal GOLMAJER IVAN st., ki je v Evropi že štiri leta v recepcijski službi in je z njo tudi nadvse zadovoljen. Turistična sezona je bila po njegovem v Celju še kar uspešna; gostje po njegovem pogrešajo razvedrila in prireditve, cenejših sob, urejeno taksi službo (tudi ponoči) itd. Tudi tov. Golmajer pravi, da s tem, kar Celje turističnega danes ima, gostov dalj časa ne moremo zadržati. Veselega in slabega je v službi dovolj.

CELEIA

V hotelu Celeia smo našli v recepcijski službi tov. HORVATIČA FRANCA, ki je v tej službi že dve leti, zna nemško in angleško ter pravi, da se s tema dvema jezikoma da sporazumeti z vsemi turisti, ki prihajajo k njim. Če kdo predhodno rezervira in prosi, da pridejo ponj na postajo, to tudi storijo. Sicer pa pomagajo gostom v vseh ozirih. Letos so pričakovali boljšo turistično sezono, pričakovanja pa se niso uresničila, kar pa še zdaleč ni vzrok v slabi organizaciji dela, temveč v neugodni legi hotela. Pa še dim in vlaki... Turisti po njegovem pogrešajo nekaj bistvenega, tistega pravega turističnega jedra, zakaj bi se naj tu sicer ustavili. To pa je seveda širši pojem, ki ga pa bo treba čimprej rešiti. Tudi za goste bo treba nekako poskrbeti.

KOMPAS

V turističnih pisarnah imajo opraviti z vsemi vrstami turistov. Kaj zanima turiste, ki pridejo v Celje, smo lahko tu najbolj zanesljivo izvedeli. Najprej jih zanimajo ceste in izletniške točke, zanimivosti so šelena tretjem mestu, nato razvedrilo; zatem pa pride zanimivo vprašanje, kje se najceneje kupuje in kje je ceneja hrana in prenočišče. O tem, kaj pogrešajo v Celju, pa je naša sobesednica BREDA KOROŠEC povedala, da boljše spominke, ki bi bili majhni in tipični za Celje, organiziranega ogleda mesta in njegovih zanimivosti, da po njihovem postrežba ni najboljša, cene pa so previsoke. Lepega in slabega je pri njih veliko, saj so ljudje zelo različni.

IZLETNIK

Tu smo o turizmu v Celju vprašali tov. FRANCA KRAMERJA, ki se z turizmom ukvarja kot profesionalni delavec že štiri leta. Letos je bila po njegovem pri njih izredno dobra turistična sezona, vzroke pa je treba poiskati v zelo aktivni propagandi in velikem zanimanju za izlete. Turist, ki pride v Celje, poleg standard-

nih vprašanj (cene, ceste, prenočišča, hrana) vprašuje še po razvedrilu in kaj bi si veljalo ogledati. V Celju tudi ni nočnega lokala, saj se vse že s polnočjo zapre. Nekaj moramo ukreniti, da bi ostal gost najmanj dva dni v Celju; s tem bi se dohodek bistveno povečal.

TURISTIČNI INFORMACIJSKI URAD

Oglasili smo se še v lepo urejenem turističnem informacijskem uradu, kjer so nam rekli, da turista najbolj zanima, kje bi poceni stanoval in dobro jedel, kje kaj zanimivega kupil, manj pa kje bi se razvedril. Nekaj vprašanj je bilo o celjski kulturnih spomenikih in o naslovih raznih ljudi. Gostje so kupili tudi precej spominkov in barvnih razglednic in so bili z bogato izbiro spominkov v tem uradu zelo zadovoljni. Vsem gostom se zelo mudi — za njih je Celje le kratka nekajurna postaja; menijo, da to tudi v bodoče, saj smo v eri motoriziranega turizma, ne bo bistveno drugače.

ZAKLJUČEK

Razgovor z ljudmi, ki imajo največ direktnega opravka s turisti, nas je opozoril na dejstvo, da moramo nekaj ukreniti, da bi gosta zadržali dalj časa v Celju (razvedrilo, zanimivosti, prireditve). Celjski turizem mora dobiti svojo vsebino, sicer bomo ostali tam, kjer smo.

Zupančič Jože

KURIVO CELJE

Drva, premog — gradbeni material.

Se priporoča cenjenim odjemalcem.

no zelo hudi, ker so dejstva 100% drugačna. Oni od OTD so na Starem gradu pokrpali vse zidove, podzidali in zavarovali Friderikov stolp (ki bi se drugače podrl) in zgradili solidno gostilno, pri tem pa so vsa sredstva, okoli 30.000.000 sami zbrali. Pa so uredili Kocenov trg, Vodni stolp itd. itd. Ko so upravljali gostišče Mlinarjev Janez, so ga popravili, pa tudi v poslovanju so bili aktivni, pa se je nekdo od višjih spomnil in so jim ga vzeli. Tudi Petrička so doslej že dvakrat popravili, trejič pa ga niso več mogli, ker jim s sredstvi ni priskočil nihče na pomoč, čeprav so sredstva trikrat odobrili in trikrat planirali. Toliko bi rad topogledno ugotovil iz objektivnih razlogov, z moralno sugestijo, da mi je tovariš učitelj že desetkrat povedal, da moram pisati resnico in bi rad to svetoval tudi tistim, ki radi delijo moralne nauke drugim, sami pa ne pišejo vedno objektivno in žalijo ljudi, ki veliko brezplačno storijo, sami pa imajo vsako vrsto plačano, pa če je objektivna ali ne.

Kulturni del svojih izvajanj bi rad dopolnil še z ugotovitvijo, da je bilo v oktobru silno popularno razpravljanje o celjski javni elektrifikaciji in da je to pro-

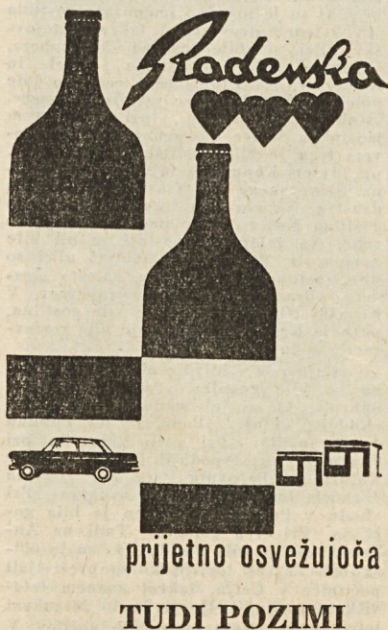
blematiko zabeležila celo televizija, ki sicer marsikaj drugega premalo pokaže. V kulturni del mojega pisma spadajo tudi pripombe nekaterih kritikov na račun lanske sezone v celjskem gledališču, ki jih tudi jaz vsaj delno sprejemam.

Sicer pa jaz pozdravljam vse javne razprave, najbolj pa tiste o nogometnem Kladivarju. Na Glaziji sem napenjal topogledno ušesa in si neizbrisno vtisnil v spomin, da 4.000 celjskih kibicev pozdravlja Kladivarja v II. zvezni ligi in sem tudi jaz eden izmed štirinsoč kibicev in bi bil še bolj imeniten kibic, ko bi mi Kladivar poslal brezplačno vstopnico. Tozadevno je tudi uradno stališče celjskih kibicev pravilno, da če imajo druga mesta svoje klube v drugi zvezni ligi, ki poslujejo z izgubo, ima to pravico tudi Celje. Vse ostale tozadevne nogometne odločitve pa prepuščam višjim forumom. Jaz in vsi moji sošolci ter zelo veliko kibicev pa želimo, da Kladivar ne bi odletel nazaj v JUS III., kakor je tozadevno pravilno ugotovil splošni uradni list Pavliha, ki je tudi letos v rimah enkrat zafakaval Lepo mesto. Omenim še, da je bilo letos zelo uspešno kulturno leto, ker smo videli

štiri cirkuse, ne preveč turističnih gostov in povišane cene na vseh nivojih.

S tem končam svoje pismo zaradi urednikovih škarij, ker me zelo na kratko striže, in bralce Lepega mesta pozdravljam.

Vaš vdani Janezek Grdovid

Radenska

prijetno osvežujoča

TUDI POZIMI

TURISTIČNE OBJAVE

KDAJ SO ODPRTI MUZEJI IN RAZSTAVE

MESTNI MUZEJ Muzejski trg, je odprt vsak dan razen ponedeljka od 9 — 12 ure.
MUZEJ NARODNE REVOLUCIJE, Trg V. Kongresa je odprt vsak dan razen ob ponedeljkih od 9 — 12 ure.
LIKOVNI SALON Trg Svobode, je odprt vsak dan od 10 — 15 in 17 — 19 ure razen nedelje.

PORAVNAJTE ČLANARINO

Olepševalno in turistično društvo Celje naproša svoje člane, DA PORAVNAJO ČLANARINO za leto 1965 v Turističnem informacijskem uradu. Članarina znaša 250 dinarjev in je v ta znesek vključena tudi letna naročnina za Lepo mesto.

OBISČITE GOSTIŠČE STARI GRAD Gostišče Stari grad je ODPRTO VSE LETO TUDI POZIMI. Velika izbira jedil in pijač, ob praznikih odlične kolone. Zmerne cene. Opozarjamo tudi na naše silvestrovanje.

TRADICIONALNE MASKARADE 1965

Olepševalno in turistično društvo Celje opozarja že danes, da bo priredilo tudi prihodnje leto svoje velike maskarade: 38 tradicionalna maskarada na pustno soboto, 7. cicibanska maskarada in 9. pionirska maskarada na pustno nedeljo.

VPIS NOVIH ČLANOV V KLUB MLADIH ZBRATELJEV RAZGLEDNIC

Olepševalno in turistično društvo Celje sporoča, da vpisuje ves december nove člane-pionirje v svoj klub mladih zbrateljev razglednic. Klub ima sestanke enkrat mesečno v več skupinah; zamenjajo razglednice, spoznavajo turistične kraje, prirejajo izlete, igrajo družbene igre itd. Vpisnina 100 din, članarina mesečno 10 din. Vpisovanje v Turističnem informacijskem uradu.

ČASOPISNO PODJETJE

»CELJSKI TISK«

CELJE

TISKARNA

KARTONAŽA

CELJSKI TEDNIK

RADIO CELJE

Turistično-avtobusno podjetje KOMPAS

Prodaja vse vrste vozovnic, organizira izlete doma in v inozemstvo, posreduje potne liste in vizume, rezervira hotelske sobe in spalne vagone, menja tuje valute in daje brezplačno vse turistične informacije; izredno velika izbira spominkov.

Obveščamo, da se je podjetje »Avtobusni promet« Celje preimenovalo v

Avtoturistično podjetje

»IZLETNIK«

Celje

s poslovnim predmetom: prevoz potnikov z avtobusi, organizacija izletov, letovanj v tuzemstvo in inozemstvo v sodelovanju s Putnikom Beograd inozemskih potovanj, posredovanje potnih listov, menjava tujih valut, rezervacija sob in prodaja vseh vozniških kart.

CELJSKO REKREACIJSKO ZALEDJE

Že dalj časa propagiramo rekreacijo, oddih na prostem za delovne ljudi.

Tudi naše mesto Celje mora v tej smeri nekaj izdatnega ukreniti, saj nam ne manjka pogojev za izpolnitev te za zdravje naših občanov tako važne zadeve.

V neposredni bližini mesta, kako dobro uro v stran, se razteza celjsko pogorje: Vipota — Tovst — Srebotnik — Ravnine, v nadmorski višini nad 700 m.

Pod Tovstom imamo Celjsko kočjo pod upravo PD Celje, nekaj višje nad njo stoji Rebernikova kočja, v kateri si je uredila PD Grmada svoje prostore, na Ravninah ima ZB Store svoj ličen domek, nad idilično staro vasjo Svetina, v izredno lepi legi, pa je počitniški dom Železarne Store.

To pogorje je pokrito skoraj v celoti z iglastim, kakor tudi listnatim drevjem. Tovst, Grmada in Srebotnik so na vrhu in ob straneh skaloviti, kar dvigne to pogorje v pravi planinski svet. Povsod najdemo od zgodnje pomladi pa do pozne jeseni različno planinsko cvetje. Kmetije so raztresene po pogorju posamično, v Svetini pa imamo čudovito gorsko vasico v višini 790 m s staro zgodovinsko cerkvijo iz časa celjskih grofov. Na številnih krajih je dosti ugodnih leg za smučanje.

Iz Celja vodi na Svetino in naprej na celjsko kočjo zgrajena avtomobilska cesta, po kateri vozi od zgodnje pomladi pa do pozne jeseni avtobus celjskega Izletnika.

Dograditi bo treba krožno avtomobilsko cesto Celje—Store—Svetina—Celjska kočja—Celje. Manjka le še nekaj kilometrov ceste od Celjske kočje navzdol do stare ribogojnice. Upajmo, da bo ta krožna avtomobilska cesta kmalu postala stvarnost in v veliki meri dvignila pomen tega našega prelepega planinskega sveta.

Vzpenjačo - sedežnico bo na tem območju prej ali slej treba zgraditi, zaenkrat vsaj vlečnico za smučanje.

Nikjer drugje v bližini Celja ni bolj primerne prostora za zgraditev vikend hiše, saj bi bilo zemljišče brezplačno, les kameenje in apno pa so na mestu na razpolago. Treba je to akcijo le organizirati.

SPOMINI NA NEKDANJE CELJE

MESTO JE IMELO MNOGO GOSTILN

Naše čitatelje bo gotovo zanimalo, kje vse so bile gostinske podjetja okrog leta 1900 v Celju. Najprej bi omenili hotele in kavarne. Najimnitnejši hotel je bil v Zidanskih ulici, kjer je zdaj Mohorjeva družba. Imenoval se je »Nadvojvoda Ivan«. Poleg tega hotela so bili še hotel »Slon« v Cankarjevi ulici, kjer je zdaj Gospodarska zbornica, »Mesto Dunaj« sedanja Evropa, hotel »Pri pošti«, ki se je prvotno imenoval Straus, kjer je bila, preden so pozidali Narodni dom, slovenska čitalnica. V Stanetovi ulici je bil hotel »Pri belem volu«, na Ljubljanski cesti pa hotel »Pri kroni« in »Zamorec«, sedanja »Ojstrica«.

Mesto je imelo tudi več kavnar. Kjer je zdaj trgovina »Varteks«, je bila kavarna Merkur, kavarna »Hausbaume« v sedanjem Mignonu, v Stanetovi ulici je bila kavarna »Evropa«, v sedanjem poslopiju Celjskega tiska kavarna »Central«. Kavarne je imela tudi »Gozdna restavracija« pri mestnih kopališčih. Hotel Evropa je dobil kavarne v bivši Jugoslaviji.

Poglejmo še, kje so bile gostilne. V Gosposki, Sedaj Zidanskih ulici, poleg hotela »Nadvojvoda Ivan« so bile še gostilne »Altzibler«, »Gunde«, »Speglje«, kjer je zdaj »Ribič«, je bila gostilna Valenčič, na drugi strani ulice pa je bila gostilna »Pri črnem orlu«. Na Muzejskem trgu, takratni Solški ulici, je bila gostil-

Uredimo Mestni park in Golovec

Tako urbanistični načrt kakor pred desetimi leti sprejeti odlok o zelenih površinah (ki je nekeje založen) predvidevata, da mora ostati okoli Celja precej širok zelen pas, ki nam je že danes potreben, še bolj pa bo potreben našim zanamcem. Kar na kratko: vse obstoječe zelene površine moramo vsekakor očistiti.

Med te zelene površine spadata tudi Golovec in Mestni park. Kako ju naj uredimo?

GOLOVEC bi naj bil naravni zeleni pas, ki bi segal proti mestnemu središču. Z vsemi naravnimi dobrinami bi naj obogatil bližnja bivališča, ki jih najbolj ogroža industrija. Golovec kot zeleni pas še ne obstaja. Stanovanjske hiše, njive, opekarna in pokopališče so ovire, s katerimi moramo računati.

Vseeno pa je možno s smotrnim izvajanjem preudarnega načrta pokopališče spremeniti postopoma v parke, polja zasaditi z drevjem, stanovanjske in druge gradnje omejiti, obstoječe pa izolirati z gostimi zelenimi zavesami. Poseg v naravne oblike terena pri eksploatairanju gline pri opekarni predstavlja dobrodošlo možnost izgradnje športnih objektov večjih dimenzij.

Golovec bi lahko postal celjski Tivoli z nasadi, gozdom, športnimi napravami, z vsem, kar delovni človek potrebuje za svojo rekreacijo. Težko je v skopih besedah opisati, kakšen naj bo Golovec kot rekreacijski prostor. Gotovo pa je, da ne sme biti prepreden s cestami, ki naj potekajo le ob robovih tega predela. Posebno moramo paziti in skrbeti, da bi se za parke predvidene površine ne zmanjševale in že danes bi lahko posadili precej dre-

Celjsko pogorje je brezdvomno idealno za rekreacijsko udejstvovanje, letno in zimsko.

To pogorje naj postane celjsko Pohorje, saj je svet tu na našem pogorju še lepši, še bolj pester, bolj zanimiv in bolj privlačen, kakor na Pohorju. Letos zgrajena smučišča pri Celjski koči bodo gotovo pripomogla k uveljavitvi tega območja.

Delovni ljudje naj tu uživajo, v stran iz zakajenega ozračja v mestu, za zasluženi počitek po opravljenem delu.

Dr. E. Mejak

ves; preden bodo zrastle, bo poteklo še precej let.

Mestni park je bil v 30 letih zeleni predel, kamor se je takratno Celje usmerjalo. Regulacija Savinje, novi časi in nekatere druge zadeve so njegovo podobo in prvotno funkcijo precej spremenile. Osrednja zanimivost mestnega parka, ribnik z vodomotom in z vrtnicami obdano sprehajališče bosta prepustila prvo mesto novemu športnemu objektu. Ta zgradba bo postala nova dominantna (lahko dobra ali slaba), na katero bo treba osredotočiti bodoče urejanje parkovnih površin. Pri tem moramo računati ob športnih prireditvah z velikim prometom, ki bi lahko terjal dragocene površine nasadov. Najsmotrnejše bi bilo zgraditi cesto ob desnem bregu Savinje tako široko, da bi po potrebi kot enosmerna cesta služila tudi kot parkirni prostor.

Med cesto in športnim objektom bi široko zasnovana ploščad ustvarjala vizuelno vez med mestnim obzidjem na levem bregu Savinje in novo arhitekturo pod Miklavškim hribom. V zakup moramo vzeti tudi smučarsko skakalnico ter prometno povezavo v Lisce.

Tudi drugačne rešitve so možne, toda vsaka mora upoštevati nove osrednje športne naprave in s tem novo funkcijo mestnega parka in pri tem obdržati kar največ zelenih površin.

ing. arh. Franci Vehovar

Trgovsko podjetje »AVTO CELJE«

s servisi: poslovalnice v Celju, Šempetru, Velenju, Brestanici, Ptuj in Rogaški Slatini; kolesa, motorji, avtomobili in nadomestni deli.

Iz uvoza žarnice »PHILIPS« za vozila Zastava, specialni datek motor, olju »LIQUIMOLLY«, lepilne garniture »TIP-TOP«, čistilna in polirna sredstva »POLIFAX«, sredstva proti zmrzovanju in rjavenju »PILAX« itd.

V PRIHODNI STEVILKI

bomo poročali o celjskem letališču, ki je eno najlepših v Sloveniji, o problemih mladinskega turizma in o celjskem turizmu pred občinsko skupščino.

tem delu okolice so bile še restavracija »Skalna klet«, Anin dvor, in gostilna na Starem gradu.

V Zavodni so bile gostilne »Pri zelenem travniku«, gostilna »Postmihel«, »Pri tigru«, »Confident«, »Pri čolnčih« (zdaj Šeligo), Pišek in »Kamnita miza«, Na polju pod Teharsko cesto pa gostilne »Kavčič«, »Kolar« in še ena, katere imena se ne spominjam več. Na Babnem je bila gostilna Janič, na Lavi je bila gostilna »Spajzer«, sedanji Čulk, ter še ena. Na Ostrožnem so bile gostilne Zagode, Fazarine ter še tretja, na Lopati pa Superger, v Lokrovu Jezernik, po domače »V kočji«, V Gaberju in na Hudinji so bile gostilne »Pri novem mestu Gradec«, »Plevčak«, »Svetele«, »Čeček«, »Sokolski dome«, »Lastovka«, »Grobelnik«, »Pri cikarniškem delavcu«, »Vobner«, in še tri druge. Pri Majdičevem mlinu je bila gostilna Gajšek, v Trnovljah Ložnar in Fazarine, pod Bežigradom pa Skrubej. Na Teharjih so obratovali gostilne Tlaker, Zohar, Cajhen in Sušterič. Gostilne v mestu so bile z malo izjemami v nemških rokah, v okolici, razen nekaj izjem, slovenske.

KAKO SO HOTELI SPREJEMALI GOSTE?

Vsi hoteli so imeli tiste čase uniformirane vratarje, ki so ob prihodih vlakov pri postajnem izhodu klicali naslov svojega hotela in vabili goste. Potniki so mu oddali prtljago, vratarji pa so jo odpravili v hotel, kjer so jo lastniki našli že v sobi.

Milan Četina

Hotel »Celeia« Celje

ima najsoodnejše sobe in izredno nizke cene, v restavraciji kvaliteta jedila, snack bar. Opozarjajo na svoje tradicionalno SILVESTROVANJE.

GOSTINSKO PODJETJE

»OJSTRICA« CELJE

Obiščite nas!

Postregli vas bomo z izbranimi vini. Topla in hladna jedila vedno na voljo.

Lep senčnat vrt.

Hotel »Evropa«

Celje,

Titov trg 4 — Tel. 20-18, 20-19

Telegr. Evropahotel Celje

V bližini železniške in avtobusne postaje — 40 modernih sob s 60 posteljami — topla in hladna voda — kopalnica — centralno ogrevanje — telefoni — optične signalne naprave — apartman — restavracija z letnim vrtom — izvrstna kuhinja domačih in tujih specialitet — najmodernejši Espresso — cene zmerne — za skupine poseben popust — lastni parkirni prostori.

GOSTINSKO PODJETJE

»NA-NA« CELJE

priporoča svoje obrate: kavarne — slaščičarno Mignon na Titovem trgu, restavracijo — bife — slaščičarno »Na-Na« v Stanetovi ulici, gostilno »Pri turški mački« v Gledališki ulici ter bife »Dalmacija« v Linhartovi ulici. Odlične kuhinje, izbrana vina ter solidna postrežba so odlike gostinskega podjetja »Na-Na« Celje.

SLAŠČIČARNA »ZVEZDA«

Celje — Prešernova ulica

Dnevno sveže odlično pecivo, alkoholne in brezalkoholne pijače.

V Kolodvorski restavraciji Celje

boste vedno postreženi z izbranimi vini in izkano kuhinjo.

Gostilna ČULK MARIJA CELJE, Lava

Odlična vina ter izborna kuhinja

Gostilna ŠELIGO MATILDA CELJE, Teharska cesta 50

Priporoča svoje odlične specialitete in bizelska vina po najnižjih cenah

ZANIMIVA ANKETA V CELJSKIH OSEMLETKAH

Anketa, ki jo je naše društvo izvedlo med petošolci celjskih osnovnih šol, je pokazala, da mladim ne ugajajo zanemarjene hiše, nečiste ulice, nesnaga v ozračju, poteptani vrtovi, počekane stene itd. Radi bi tudi sodelovali pri posebni straži, ki bi čuvala parke in nasade, pritožujejo pa se tudi, da je premalo pionirskih hišnih svetov in premalo igrišč in tako ni čudno, da tu in tam zaidejo na nasade.

Na prvo vprašanje, kaj bi bilo treba še uvesti, da bi bilo naše mesto lepše in bolj privlačno, so povedali, da je treba več cvetlic na okna, čuvati zelenice, namestiti cvetlične lonce po mestu, pobeliti in popraviti hiše, urediti dvorišča in ceste, razsvetliti mesto, postaviti več paznikov itd. Vedeli so nam tudi povedati o cinkarniškem plinu, mestni plinarni, smrdljivosti voda, ki teče skozi Celje, o neurejenosti okoli kopališča, o kanalizaciji, vodovodu, košarah za smeti itd. Pa tudi na turistične objekte so se spomnili, zlasti na Stari grad, muzej in knjižnico, ki so neurejeni, na športna igrišča in na svoja otroška, ki jih ni, ali pa so zelo skromna. Našli smo tudi stavek: Na vsem Otoku je samo ena gugalnica. Večkrat so tudi naštevili napake: v tej ulici so pokvarjene svetilke, tu je zanemarena hiša itd.

Na drugo vprašanje o parkih in nasadih, zakaj in kdo jih uničuje, so povedali, da to povzročajo nevezgogeni ljudje in njihovi otroci, včasih pa so še bolj odkriti in pravijo, da tudi otroci, ker se pač nimajo kje igrati. Tudi o tem, kako bi to odpravili, so precej enoglasni. Najprej je treba na najrazličnejše načine opozarjati v šoli, doma, z napisi itd., zatem pač, če tudi to ne bi pomagalo, kaznovati. Kaznovanje se mladini vedno zdi najboljše prepričevalna metoda. Zelo, zelo so se tudi mladi izkazali kritični do svojih in tujih staršev in so jih celo prikazali v dokaj nezavidanja vredni podobi.

Glede neprimernih napisov po zidovih, na katere se nanaša tretje vprašanje, pravijo mladi, da jih je vedno manj. Tudi tu je treba od prepričevanja preiti na kaznovanje. Kazni pa so tu še veliko bolj ostre, kakor pri drugem vprašanju. Zlasti so občutljivi mladi v tem zato, ker vsi ti napisi padajo na njihova ramena, zato so seveda odločno proti vsem tem in podobnim pojavom.

Metanje odpadkov gotovo ni lepo in se to mlademu človeku ne spodobi. Mlajše še lahko naučimo, da to ni lepo, težje pa je seveda z odraslimi, ker imajo ti po njihovem že ustaljene nava-

Jubilanti - člani društva

STOJAN MARTIN — 90 LET

Letos bo praznoval svoj devetdeseti rojstni dan ugledni mizarški mojster Martin Stojan, ki je najstarejši član našega društva. Mojster Stojan se je rodil na Teharjih 26. 8. 1874, šolal in izučil se je v Celju, mizarstvo obrt pa je vodil dolga leta v svojem rojstnem kraju. Jubilant je pravkar prestal težjo bolezen ter sedaj čil in zdrav pričakuje svoj devetdeseti rojstni dan, h kateremu mu iskreno čestitamo.

FRAN VOGLAR — 85 LET

Med starejšimi člani OTD je zelo viden Fran Voglar, ki je 16. maja slavil svojo 85-letnico. Rojen je v Leskovcu pri Krškem je že konec prejšnjega stoletja postal Celjan. Učiteljeval je na deški okoliški šoli v Celju in bil pozneje sam njen upravitelj. Zanimivo zna pripovedovati o nekdanjih narodnostnih bojih in naporih za novo šolsko poslopje v Vrnčevji ulici, ki ima zanj velike zasluge. Vodil je tudi kmetijsko in gospodinjstvo šolo in se tudi sicer javno udeleževal. Kot značajan mož ter napreden prosvetni in javni delavec je široko znan in spoštovan.

JOZE BATIŠTUTA — 80 LET

Zvest našemu društvu je Jože Batištuta, ki bo 28. decembra praznoval svojo 80-letnico. Rodil se je v Gorici in bil uradnik v Trstu. Ob koncu prve svetovne vojne se je preselil v Celje. Izkazal se je kot koroški borec. V našem mestu je dolga leta služboval pri okrajnem načelnstvu in se udeleževal v naprednih organizacijah. Okupator ga je z družino pregnal v Srbijo. Sodeloval je s partizani v L. 1941 osvobodjenem Užicu in bil aktivist osvobodilnega gibanja. Delaven je še zdaj, je gospodar društva upokojenec, na naših prireditvah pa vodi še vedno kontrolno službo.

de. Da pa bi bilo manj odpadkov, predlagajo več košaric za smeti in tudi nekaj opozoril. Enoglasno pa izjavljajo, da je to tudi odraz vzgoje doma.

Reklamne deske in trganje plakatov z njih naše društvo že precej časa motijo. Vedno na novo opozarjamo na to, da to ni dovoljeno. Pa ni pomoči. Med 563 anketiranimi jih je samo pet priznalo, da so tudi oni to počeli, vsi ostali pa tega ne odobravajo. Tudi tu so mladi zapisali vrsto predlogov, vključno kaznovanja.

Od vseh 563 anketiranih jih je kar 486 za to, da bi radi sodelovali pri posebni milici, ki bi čuvala nasade. Pa še en podatek iz ankete: od vseh anketirancev jih ima samo 88 doma pionirski hišni svet in še to število je verjetno manjše.

Za zaključek še nekaj. Anketa je pokazala kašen odnos imajo mladi do turistične podobe našega mesta. Imela pa je tudi vzgojni pomen, saj je šolarje opozorila na podobo mesta, marsikdo pa je tudi napisal, da zdaj ne bo delal škode, in se nam je zahvalil za opozorilo. Zdi se, da bi v tej smeri lahko na šolah marsikaj storili, naša naloga pa je, da jim pri tem pomagamo.

Jože Zupančič

ALOJZ GOBEC — 75 LET

2. maja je dosegel svoje 75. leto Alojz Gobec, rojen v Završah pri Grobelnem. Polnih 50 let je učiteljeval v Celju, večidel na okoliški šoli, po osvoboditvi pa še na gimnaziji, osemletki in posebni šoli. Poučeval je tudi na obrtni in kmetijski nadaljevalni šoli. V pokoju živi šele tri leta. Pri delu ga je odlikovala stalna skrb za življenjske razmere zlasti delavske mladine. Njegovih vnetih pedagoških prizadevanj so bile s pridom deležne tri celjske generacije.

DR. STANE VRHOVEC — 75 LET

Slavljenec se je rodil 2. 6. 1889 v Novem mestu, gimnazijo je obiskoval v Ljubljani, medicinsko fakulteto pa na Dunaju in v Pragi, kjer je tudi promoviral za doktorja vsega zdravilstva. Kasneje je opravil še specializacijo za bolezní ust in zob. Služboval je v raznih krajih, dokler se ni naselil v Celju l. 1929, kjer je imel privatno prakso. Po osvoboditvi je bil šef zobne ambulante, bil je zdravnik specializirani v bolnici in šef ambulante v Kovinotehni, dokler ni bil l. 1958 upokojen.

Prizanesli mu nista niti prva svetovna vojna niti druga, ga je kot zavednega Slovenca izgnal okupator l. 1941. Slavljenec ni samo odlični zdravnik, temveč tudi odločen in iskren značaj, dober ribič in lovec, član našega društva pa je že od l. 1929 in je tudi še danes njegov aktivni član.

KRALJ HINKO — 75 LET

se je rodil 4. 5. 1889 v Ljubljani, kjer je končal osnovno, meščansko šolo ter učiteljske. Najprej je služboval kot učitelj, kasneje pa je bil v raznih službah, med drugim tudi v Trstu, od leta 1923 pa do upokojitve pri tvrdki Singer, kjer je bil l. 1952 tudi upokojen. Po upokojitvi je delal še več let pri celjski občini. Slavljenec je čil in zdrav ter že dolga leta član našega društva.

RUSTJA ALOJZ — 75 LET

Jubilant je bil rojen 29. 5. 1889 v kraju Skrinje pri Gorici, kjer je tudi najprej služboval. Takoj po prvi svetovni vojni je deloval v Ljubljani, nato pa vsa leta v Celju kot posredovalec nepremičnin.

Prva svetovna vojna ga je zanesla na rusko in italijansko fronto, po prvi svetovni vojni pa je moral kot napreden Slovenec zapustiti svoj rojstni kraj. Zavednega Slovenca je okupator l. 1941 izgnal v Srbijo, odkoder se je vrnil v po osvoboditvi v Celje, kjer je služboval še do l. 1955, ko je bil upokojen. Slavljenec je dolgoletni član našega društva.

GOLMAJER IVAN — 70 LET

K izredno čilim in zdravim jublantom moramo pristeti tudi Ivana Golmajerja, ki se je rodil 15. 11. 1894 v okolici Kranja na Gorenjskem. Jubilant se je izučil trgovine in je imel tudi precej časa svojo trgovino v Celju. Sedaj je uslužbenec hotela Evrope in je kot tak s turizmom našega mesta najtesneje povezan.

OB VOGLARJEVEM JUBILEJU

Na sliki so z levega zgornjega kota navzdol: Predan Lea, Podjavoršek Minka, Zagar Elza, Petriček Eliška, Ljubič Milica, Bavdek Ante, Piano Ana, Debelak Zofka, Pečnik Mojca, Zdolšek Mela, Kovač Tončka, Pejha Jakobina, Skočir Stane, Bevc Franc, Dobovšek Rudi, Ravkar Marija, Prislán Marica, Kovač Zdravko, Pestevšek Riko, Stukelj Vida, Gobec

Alojz, Voglar, Fran, Praznik Julka, Roš Fran, Voglar Branko, Čuk Franjo, Salnič Anica, Kotnik Jože, Voglar Mica, Bizjak Ria, Požar Metod, Kocjan Frane, Jerin Marjan.

ADRESAR CELJSKIH
OBRTRNIKOV
POSEBEJ PRIPOROČAMO

PERKO JOŽE

čevljarstvo

CELJE, Zidanškova 9

izdelava in popravila čevljev.

RIKO GROBELNIK

frizerski salon

CELJE, Kocenova 2

opozarja na zadnje novosti

TRSTENJAK ALOJZ

mizarstvo

CELJE, Aškerčeva 9

Izdelava pohištva, stavbeno mizarstvo

KERIN FRANC

CELJE, Delavska ulica 3

Stavbeno in pohištveno mizarstvo

BOLŽAN FRANJO

CELJE, Linhartova 6

kleparstvo, vodovodni instalater

ŠTOK AVGUST

CELJE, Ulica 29. nov., tel. 23-90

Splošno kleparstvo, vodovodne instalacije, sanitarne naprave

MAGDIČ ANTON

CELJE, Miklošičeva 2

Popravila dežnikov

TRGLAVČNIK IVAN

urar

CELJE, Stanetova ulica

Popravila vseh vrst ur

LEČNIK ANTON

urarstvo

CELJE, Zidanškova 7

Obrtno gradbeno podjetje

»REMONT«

CELJE, Štandrov trg 1

Po konkurenčnih cenah vsa gradbena dela, novogradnja stanovanjskih hiš ter adaptacije

ŠIMENC IGNAC

ščetarstvo

CELJE, Levstikova ulica 2

Izdeluje krtače in čopiče

KOŠUTIČ TONČKA

(prej Leskošek)

CELJE, Ipavčeva 14

Kemično čiščenje oblek

REKLAMA CELJE

Plakatiranje, posredovanje oglasov, urejanje izložb, organizacija prireditev, razni osnutki, plakati, pogodbene publikacije

Podjetje

»Prevoznništvo«

Celje

Tovorni prevozi v tu- in inozemstvo solidno in hitro.

ZGODOVINSKI DROBIŽ

GOZDOVI IN LJUDJE

Do srede XVIII. stoletja je bila okolica Celja mnogo bolj gozdната, kakor je danes. V ozadju bivše cerkve sv. Duha, se je pričel lep hrastov gozd in je skoraj neprekinjeno segal do Smartnega v Rožni dolini. Tudi pobočja Tolsta in sosednjih hribov so bila v celoti gozdната. Grofje Gaisrucki, ki so od Marije Terezije kupili celjsko gosposčino, so pa poskrbeli za to, da so se gozdovi začeli krčiti. Gradili so razkošni dvorci Novo Celje in so rabili mnogo denarja. Da si ga pridobijo, so pod Mrzlo planino na Svetini ustanovili steklarno, ki je žrla gozd. Razen tega so prodajali gozdne parcele v dolini in po bregovih. Ubogih ljudi, ki so si želeli košček lastne obdelovalne zemlje, je bilo obilo. Tedaj sta bila naseljena Ostrožno in Pečovnik.

CESTE, ŽELEZNICE, VOZNIKI
IN KOVAČI

V začetku XVIII. stoletja so industrija, trgovina in promet dobili velik razmah. Staro cesto, ki je vezala Trst z Dunajem, so modernizirali in usposobili za promet s težkimi parizarji. Vozniki so mnogo zaslužili in v furmanskih gostilnah ob cesti so jih zelo radi videli, kajti privoščili so si dobro pijačo in bogato jed. Tudi kovači v Zalcu in drugih obcestnih krajih so mnogo zaslužili.

Konec XVIII. stoletja so v promet vključili še mnogo drugih cest, ki so jih označevali kot okrajne.

Ko so sredi preteklega stoletja stekle železnice, se je vse spremenilo, vozniki so ostali brez zaslužka, gostilničarji so gostilne opuščali, kovači so pa začeli izdelovati majhne vozičke za premost, ki so jih pošiljali daleč naokrog.

prof. Janko Orožen

ZBOR GOSTINCEV

V dvorani Zdraviliškega doma v Rogaški Slatini se je zbralo k svojemu 12. zboru 800 gostincev iz vse Slovenije, navzoči pa so bili tudi številni ugledni in javni delavci, tako zvezni sekretar za trgovino Dragutin Kosovac, republiški sekretar za turizem dr. Janko Potočnik, predsednik Turistične zveze Slovenije dr. Danilo Dougan in drugi.

Na zboru je bilo največ govora o neugodnem ekonomskem položaju gostinskih gospodarskih organizacij, ki v sedanjem položaju ne samo ne morejo izvajati potrebne razširjene reprodukcije, temveč niti ne ustvarjajo dovolj sredstev za najnujnejše potrebe, za ustrezne osebne dohodke in gradnjo stanovanj. Predvidevajo, da bodo gostinska podjetja Slovenije ob prometu v višini 32 milijard din ustvarila komaj okrog 350 milijonov din skladov, kar pomeni le okrog pol milijona din na gospodarsko organizacijo.

Glede na tak položaj in čeda-lje večji pomen turizma zvezni organi že pripravljajo nekatere finančne olajšave, ki naj bi jih uveljavili z novim letom. Obljubljajo odpravo prispevka iz dohodka, dalje določitev zgornje meje, do katere smejo občine s prometnim davkom obdavčevati gostinstvo na alkoholne pijače, povečala naj bi se devizna stimulacija na 40 odstotkov in podaljšalo odplačilo anuitet.

Na vidiku je tudi nov zakon o gostinstvu, ki uvaja liberalnejše odnose, glede stranskih dejavnosti, notranji pavšalni obračun, letni obračun delovnega časa in drugo.

Po drugi strani naj bi tudi kolektivi sami storili, kar je v njihovi moči. To je zlasti skrb za dobro počutje gostov, skrb za večjo izkoriščenost kapacitet, sodelovanje z drugimi, njihova pa je deloma tudi skrb za izobraževanje kadrov.

Predsednik turistične zveze dr. Danilo Dougan je posebej poudaril, da bi se naj gostinski delavci aktivneje vključevali v turistična društva.

V tekmovalstvu, ki je sledilo, je celjsko podjetje Na-na, dobilo prvo, drugo in tretjo nagrado za slaščičarske izdelke za rolado z ananasom, drobne slaščice in negro rolado. Eno tretjo nagrado je za slaščice dobilo tudi zdravilišče Rogaška Slatina, ki je dobilo tudi nagrado za tretji porinek in kulinarične izdelke.

Omeniti moramo še razstavo spominkov, jedilnih listov in turističnih prospektov v prostorih hotela Sonce. Kot vzorna in nagrajena z diplomami sta bila tudi celjski in velenjski turistični prospekt. Janko Volf

In memoriam društvenim članom

DR. FRANC REBEUSEK

Letošnjo spomlad smo pokopali uglednega celjskega zdravnika-ortopeda dr. Franca Rebeuseka. Pokojnik se je rodil 5. 3. 1919 v Celju, kjer je končal osnovno šolo in gimnazijo, medicino pa je študiral v Zagrebu in v Ljubljani, kjer je tudi promoviral. Vsa leta je služboval v celjski bolnici, nazadnje kot šef specializirane ortopedske ambulante, kjer so ga vsi cenili kot odličnega sodelavca, pri bolnikih pa je užival ugled in spoštovanje. Zahrbno bolezen si je nakopal pri prenapornem in nesebičnem delu. Vsa skrb in trud njegovih kolegov in domačih, da ga ohranijo pri življenju, sta bila zaman. Neizprosna bolezen je iztrgala iz naših vrst uglednega zdravnika, značajnega in spoštovanega moža in našega dolgoletnega člana.

Za zdravniški poklic, katerega žrtev je postal pokojnik, se je odločil pred 50 leti, ko je sam prestal izredno težko operacijo, ki jo je izvedel tudi že pokojni dr. Lavrič. Ta odločitev, ga je sedaj veljala življenje.

FRANC KRAJNC

Poleti, meseca julija, smo se poslovili od svojega dolgoletnega člana, uglednega frizerskega mojstra Franca Krajnc. Pokojnik se je rodil 18. 11. 1922 v Celju, kjer je obiskal osnovno šolo, obrti pa se je izučil v Celju pri svojem očetu, za katerim je tudi prevzel in dobro vodil frizerski salon. Že več let ga je mučila zahrbna žlezočna bolezen, ki ga je letos iztrgala iz naših vrst.

MOCILNIK MATIJA

Cepprav smo vedeli, da ga muči bolezen že nekaj let nismo mogli verjeti, da ga je usoda iztrgala iz naših vrst, saj smo ga šele nekaj tednov prej obiskali v ljubljanski kliniki in ga našli optimističnega in vedrega. Pokojnik Matija Mocilnik se je rodil v Šmarju pri Jelšah 7. 2. 1900. kjer je obiskal osnovno šolo, gimnazijo pa v Celju. Po končani gimnaziji pa se je odločil za vojno akademijo in jo tudi uspešno končal. Do osvoboditve je bil v vojaški službi. Po osvoboditvi se je odločil za gospodarstvo ter se odlično uveljavil kot komercialist in kasneje kot komercialni direktor tovarne Aero. Mocilnik je bil dolga leta član našega društvenega plenuma, pomagal pa nam je tudi pri organizaciji prireditel. Z njim smo izgubili izkušenega moža in vestnega sodelavca.

JOŽE PEČNIK

Najstarejši prosvetni delavec celjskega okraja Jože Pečnik je umrl 19. avgusta v 94. letu starosti. Rodil se je 1. 1870 pri Bizeljskem, učiteljeval pa je v Sentvidu pri Planini, Brezicah, 52 let pa v Kape-lah. Tu je enorazrednico razširil v štirirazrednico z novo zgradbo. Bil je vodilen gospodarstvenik in nesebičen, napreden javni delavec. Že kot upokojenec se je 1. 1938 s soprogo učiteljico in hčerko preselil v Celje. Tu se je še do zadnjih let uveljavljal v političnih, gospodarskih in upokojenskih organizacijah.

Trgovsko podjetje
**Tkanina –
Galanterija**
Celje

z veleblagovnico

**LJUDSKI
MAGAZIN**

Največja izbira tekstilnega,
tehničnega in galanterijskega
blaga. Pohoštvo, preproge, spo-
minki, konfekcija.
Odprto NON-STOP!

**VELEBLA-
GOVNICA**

Ljudski magazin

Splošno obrtno podjetje
»OBNOVA« CELJE

Kamnoseštvo, gradbena dejav-
nost, teracerstvo, ključavni-
čarstvo, slikopleskarstvo, mi-
zarstvo, žaga, parketarstvo,
polaganje plastičnih mas, pe-
čarstvo in izdelava votlakov.
Za naročila se priporoča ko-
lektiv!

VINKO POŽAR

Vinko Požar se je rodil leta 1892 v znani celjski rodbini. Odločil se je za učiteljski poklic. Po maturi je služboval v Cirkovcih, na Pljuški gori in v Stoper-
cah, po prvi svetovni vojni pa v Vojniku. Leta 1925 je postal upravitelj v Smartnem v Rožni dolini, kjer je ostal do svoje upokojitve leta 1954. Leta 1941 se je umaknil v Ljubljano, kjer se je preživljal kot keramični slikar. Po osvobo-
ditvi je še devet let vodil šmartnško šolo. Ni bil samo učitelj in upravitelj, vo-
dil kulturno-prosvetno društvo, bil je režiser, predsednik komisije za splošno varstvo pri krajevni skupnosti, ustanovitelj in predsednik sadjarskega in če-
belarskega društva, član Zveze borcev itd. Za svoje zasluge je bil odlikovan z redom dela II. stopnje in izbran za častnega občana Smartnega v Rožni dolini. Umrl je 18. julija 1964.

MARICA SERNEČEVA

Vdova po odvetniku dr. Gvidonu Ser-
necu, je bila ena izmed znanih požirto-
valnih žena v Celju med obema vojnama. Rodila se je 12. septembra 1886 v Salo-
vcih pri Središču ob Dravi. Obiskovala je učiteljske v Mariboru in Gorici. Uči-
teljevala je v Slovenskih Goricah. Med prvo svetovno vojno se je preselila v Celje, kjer je mož odprl odvetniško pi-
sarno. Posvetila se je javnemu in social-
nemu delu. Bila je predsednica Kola jugoslovanskih sester in je za letovanje siromašnih otrok ustanovila počitniški dom v Bakarcu. Pokojna je bila leta 1921 med soustanovitelj Opeševalnega in tuj-
sko-prometnega društva.

V mlajših letih se je bavila s pisatelj-
vanjem. Svoje spise je objavljala v mla-
dinskih listih in v Ljubljanskem Zvonu. V Celju so igrali njeno otroško igrico Kralj Matjaž.

FRANJO VREČKO

Franjo Vrečko je bil rojen 18. 10. 1897 v Skotji vasi. Gimnazijo je končal v Celju, visoko šolo za svetovno trgovino pa na Dunaju. Pred vojno je služboval kot komercialist nekaj časa v Zagrebu, si-
cer pa v celjski Cinkarni; leta 1941 ga je okupator izgnal v Srbijo.

V letih 1918-19 je sodeloval kot prostov-
ljec v bojih za osvoboditev Koroške. Po osvoboditvi je bil direktor Cinkarne do 1. 1950, ko je postal komercialni di-
rektor metalurškega servisa v Celju, še v Beogradu. Po dveh letih je postal di-
rektor metalurškega servisa v Celju, še isto leto pa pomočnik direktorja komer-
cialnega sektorja štorske železarne; pred upokojitvijo je bil imenovan za komer-
cialnega svetnika. Po upokojitvi je do zadnjega upravljal komercialne posle v zvezi z rekonstrukcijo železarne.

Za svoje delo je bil 1950 odlikovan z redom dela. Pokopali smo ga 10. oktobra v Strmcu ob izredno veliki prisotnosti znancev in prijateljev.

ADOLF SADAR

Pokojnik se je rodil 4. maja 1900 v kraju Budanje pri Gorici. V Celje je prišel 1. 1925. Po vojni se je posvetil gradbeništvu. Najprej je bil vodja me-
stnih obratov, nato direktor mestnega gradbenega podjetja, kasneje računovod-
ja in finančni svetnik pri podjetju Beton in nazadnje direktor Projektivnega bi-
roja.

Sodeloval je v bojih za osvoboditev Koroške 1. 1918, kot zavednega Slovenca pa ga je okupator leta 1941 izgnal v Srbijo. Po osvoboditvi se je aktivno vključil v naše družbeno dogajanje in je bil aktiven v številnih organizacijah. Član našega društva je bil od leta 1924. Leta 1945 pa je bil med člani, ki so dru-
štvo obnavljali, bil je nekaj let tudi njegov aktiven in vesten odbornik.

Pokojnika smo spremlili na zadnji poti 5. novembra ob veliki udeležbi sorodni-
kov, prijateljev in znancev.

Vrtnarski obrat

kmetijskega kombinata Žalec
Celje, Ljubljanska cesta 93

s svojimi cvetličarnami v Pre-
šernovi in Stanetovi ulici, z
delovišči v Čretu, Mariborski
in Ljubljanski cesti se pripo-
roča.

Plinarna-Vodovod
CELJE

Oskrbuje mesto s plinom in
vodo. Prodaja koks in katran.

IVAN ČRETNIK

tapetnik
CELJE, Zidanškova ulica

Vsa tapetarska dela hitro in
solidno

Zlatarstvo

KRAGOLNIK VILI

CELJE, Zidanškova ulica 6

Poročni prstani, nakit. Izdelu-
je iz prinesenega materiala.

ZIMŠEK ANTON

slaščičarna

CELJE, Mariborska cesta 32

Velika izbira kvalitetnega
peciva

ELEKTROINSTALACIJE

CELJE, Zidanškova ulica

Elektroinstalacijska dela na
stanovanjskih in industrijskih
objektih. Popravila gospodin-
jskih aparatov radioaparatov
in televizijskih sprejemnikov

BELAK FRANJO

elektroinstalacije

CELJE, Linhartova ulica

Popravila gospodinjskih
aparatov

VELENŠEK MIHAEL

elektroinstalaterstvo

CELJE, Mariborska 48

Elektroinstalacijska dela vseh
vrst

Obrtno podjetje »STEKLAR«
CELJE

Zastekljevanje, ogledala,
uokvirjenje slik, brušenje in
graviranje stekla

FOTOLIK CELJE

Fotografija, trgovina,

razglednice

Obrtno podjetje »UTEŽ«
CELJE, Aškerčeva ulica

Popravila in izdelava tehtnic

KLINAR MILOŠ

ključavničarstvo

CELJE, Vrnčeva 14

Veletrgovina s tehnično
železnino in kovinskim blagom

KOVINOTEHNA

CELJE, MARIBORSKA 17

Vse vrste valjanih proizvo-
dov črne in barvne metalurgi-
je, kvalitetno orodje za obde-
lavo kovin in lesa, vsakovrstni
vijaki, žičnike in žične izdel-
ke, sanitarna keramika, arma-
ture in vodovodne instalacije
ter ostali izdelki kovinske pre-
delovalne industrije.

TOVARNA TEHTNIC CELJE
»LIBELA«

CELJE, Mariborska 1

Proizvaja vse vrste tehtnic
za industrijo, trgovino, trans-
port in široko potrošnjo.

Posebno opozarjamo na no-
vi proizvod — namizno tehtni-
co za trgovino tipa MAXIMA
po licenci zahodnonemške
tvrdke Bizerba.

Celjsko gledališče 1963/64

ANDREJ INKRET

Pisati o lanskí sezoni Slovenskega ljudskega gledališča pomeni pisati o krizi umetniškega nivoja tega gledališča. Treba je pisati o njej: kritika naj definira slabosti in napake z namenom, da jih odpravi.

Kje so poglobitvi vzroki krize? Repertoarna osnova, na kateri so se formirale predstave, je bila prešibka in preveč pozorna samo na zunanje učinke, da bi mogla omogočati kreacije večjega formata. Naštetemu najprej dramske tekste, ki smo jih mogli videti lani. Sezona se je začela z Borovimi Raztrganci, nadaljevala pa z O'Neilovo igro Strast pod brestí, slovensko noviteto Mihe Remca Srečni zmaji, Rivemalovim Rezervistom, Horvathovo burko Sem pa tja, O'Caseyeva drama Senca pravega moža in se zaključila s Kiltyjevo adaptacijo korespondence med Bernardom Shawom in igralko B. S. Tannerjevo. Izven rednega repertoarja smo gledali še dve mladinski predstavi: Kislingerjev Izlet in ljubko holandsko igríco Hura soncu in dežju.

Kaj predvsem manjka naštetemu repertoarju, ki ga je zbral dramaturg celjskega gledališča Bruno Hartman? V njem smo pogrešili predvsem določnejših vsebinskih komponent, ki bi svet na štetih dram ostro vezali na svet in čas, v katerem živimo. Da bi nam gledališče pomagalo pri odkrivanju naše lastne resnice, bistva zgodovine, ki jo živimo. V tem prepoznavanju samega sebe na odru, v odkrivanju naših problemov skozi probleme, ki jih gledališka predstava odkriva, pa se navezadnje skriva namen in poslanstvo slehernega gledališča, tudi sleherne umetnosti, ki ne more biti nikoli sama sebi namen, če hoče kaj veljati.

Celjski repertoar za lansko sezono pogreša torej predvsem izrazitejšega vsebinskega jedra. Edini sodobni problem, ki pa ga je odkrivala večina igranih talentov, je bilo opredeljevanje zoper vojno in za mir. Ta sodobni problem pa je vendarle zelo splošen in zelo abstrakten in smo ga sami v sebi že zdavnaj rešili. Vsi smo proti vojni in za mir — žal pa kot Slovenci na tovrstno dogajanje v svetu ne moremo kaj prida odločilno vplivati. Zato se nam zdi tovrstno opredeljevanje — posebej, če se pojavi v hiši, ki od nje pričakujemo pomembnejših umetniških izpovedovanj — kar nekam odveč. Resnični uspeh v tej smeri pa vendarle pomeni predstava Rivemalove komedije rezervist, imenitna satira na zgodovinske mehanizme in na militarizem, na pretirano politizacijo družbenega življenja nasploh. Delo je z obilico domiselnega in aktualnega humorja režiral Miran Herzog, zlasti pa smo ohranili v spominu še imenitno rekvizitno sceno Avgusta Lavrenčiča in domišljeno kreacijo Volodje Peera, ki je igral naslovno vlogo.

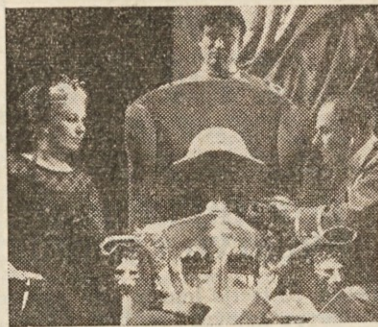
Antiatomska agitka, ki jo je prvo igralo SLG, Mihe Remca Srečni zmaji, kljub lepi sceni (Avgusta Lavrenčič) in kljub nenotni predstavi (režija Miran Herzog) ni mogla doživeti posebnega uspeha zlasti zaradi pomanjkanja osnovnega dramaturškega znanja in zaradi preveč preprosto skonstruiranega dejanja. Drama bi imela biti tragična, ne more pa se zaradi prevelike naivnosti prebiti nikamor naprej od preproste ganljivke.

Najhujši neuspeh pomenita predstavi Horvathove igre Sem pa tja in O'Caseyeva Senca pravega moža. Horvathova igra je napisana na preveč poceni in preveč povrhu, preveč je naslonjena na same dovipe in celo banalne domislíce, da bi mogla prerasti v resnično grotesko o nesmislu totalitarnih etatizmov. Tudi predstava se ni v ničemer povzpela nad tekst. Isto se je zgodilo z enim prvih tekstov velikega sodobnega irskega dramatika Seana O'Caseya. Tekst kljub avtorjevemu imenu ni bil preveč posrečeno izbran, saj je to njegovo izrazito mladostno delo ki resda vsebuje vse njegove kasnejše kvalitete, ampak žal še nerazvite. Predstava (režija Juro Kislinger) predvsem ni uspela zadeti prave irske atmosfere (ki je poglobitva značilnost O'Caseyeva dramaturgije), hkrati pa se je z izrazitim poenostavljanjem odrekla tudi možnosti, da bi na skozí več kot trideset let star tekst projicirala še kakšen naš problem.

Dovolj izdelana in prefinjena je bila predstava Shawove korespondence pod naslovom Dragi lažnivec, ki jo je režiral Andrej Stojan. Žal je tekstovna predloga spet preveč akademska in preveč vzvišena, da bi mogli današnji gledalci v njej zagledati svoj obraz. Omeniti pa je treba dve markantni igravski ustvaritvi, ki sta ju dala Mija Mencejeva in Janez Bermež.

Če potegnemo črto: kvalitetno slaba literarna predloga je onemogočila tudi izrazitejšo igravsko dosežke, ki so se morali gibati na nivoju slabe literature, nezanimive idejne vsebine in skozí in skozí konvencionalne gledališke estetike in so bili prikrajšani za veliko delo.

Rad bi pa še enkrat povedal, da pišem o lanskí sezoni tako ostro, ker je nujno, da se kriza tako ali drugače premaga in da celjsko gledališče zaživi, tako kot bi moralo.

Scena z Lukičeve farse Dolgo življenje kralja Osvalda

No, začetek letošnje sezone pomeni že korak naprej. Moderna satira na oblastništvo izpod peresa mladega srbskega avtorja Velimira Lukića Dolgo življenje kralja Osvalda je posrečena repertoarna poteza. Na tem mestu ne bi mogli izčrpnije pisati, zakaj nas predstava (ki jo je režiral Miran Herzog) ni ogrela tako, kot bi nas po neki logiki morala.

Rečemo lahko samo to, da je Herzogova režija premalo gradila na aktualnih poantah v tekstu, da se je preveč izživljala v zunanji, formalni podobi predstave in da se je zgredila v nekaterih osnovnih vsebinskih poudarkih. Repertoarno pa pomeni Lukić na vsak način precejšen odmik od lanske konvencionalnosti. — Tudi za naprej lahko upamo in pričakujemo. Naslovne vloge so oblikovali Volodja Peer, Marjanca Krošelj in Ferenčakova.

RAZGOVOR Z UPRAVNIKOM GLEDALIŠČA

Za razgovor smo naprosili upravnika celjskega gledališča prof. Hartmana.

Lepo mesto: Kaj pravite o negativnih ocenah lanske letošnje sezone v SLG Celje?

Hartman: Kdor dela, mora biti pripravljen tudi na kritiko. Sodobna slovenska gledališka kritika je relativno ostra in terja visoko umetniško dognanost. Na relaciji kritika: gledališče prihaja zlasti v najnovejšem času do divergenc in nasprotnih pojmovanj. Kdo od njiju ima prav, naj razsodi javnost.

Za lanske letošnje kritike celjskih upravitelj moram reči, da so nekatere stvari upravičeno grajele včasih pa so pognale tudi v pretirano hvalo.

Lepo mesto: Kakšna bo letošnja sezona?

Hartman: Ker smo že precej v sezoni, se iz okvirnega repertoarja že riše njegova končna podoba. Ta bo zajela sedem del: Velimir Lukić: Dolgo življenje kralja Osvalda. Norman Krasna Nedeljska ljubezen, F. M. Dostojevski: Zločin in kazen, William Shakespeare: Vihar, Sam in Lea Spewack: Moji trije angeli, Ivan Cankar: Kralj na Betajnovi in večer poljskih satir Smeh je greh. Za mladino smo že pripravili dve igrici v eni predstavi — Nakamure Šinkičija Pojočo skrinjico in Goliasovo dramatizacijo Andersenove pravljice Cesarjeva nova oblačila. Na komornem odru bomo pripravili večer slovenske poezije.

Letos imamo 14 abonmajev, kar je za celjske razmere zelo veliko, res pa je, da je pritok zajel predvsem mladino. Abonentov je že čez tri tisoč.

Gostovanja se bodo letos razmahnila na precej oddaljene kraje, ker bližnja celjska okolica za gostovanja ni pokazala dovolj organizacijske vneme.

Lepo mesto: Ali nas bo SLG v juniju 1965 spet presenetilo s kakšno predstavo na prostem?

Hartman: Bo. Priprave so se že sprožile. Upamo, da nam bo letos uspelo v sodelovanju s turističnimi organizacijami pritegniti še več občinstva.

Lepo mesto: Ali bo SLG organiziralo kakšno dramsko gostovanje iz Maribora in Ljubljane?

Hartman: Vsekakor nameravamo nadaljevati z dosedanjim praksom izmenjav dramskih ansamblov, vendar bodo za to potrebna posebna sredstva, ki jih bo moral zagotoviti Sklad za kulturo in znanost pri Skupščini občine Celje.

Lepo mesto: Pri vašem delu vam želimo največ uspehov in boljšo sezono od lanske.

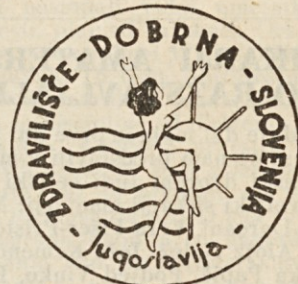
DVE OTROŠKI IGRI

Druga letošnja premiera sta bili dve otroški igrici: Pojoča skrinjica japonskega pisatelja Nakamure Šinkičija in Cesarjeva nova oblačila danskega pravljicarja Andersena. Predstava je bila na solidnem povprečju dobre mladinske predstave. Režiser je bil Juro Kislinger, sceno je pripravil Avgust Lavrenčič. Prvo pravljico so odigrali Metka Leskovšek, Janez Bermež in Sandi Krošl, drugo pa Kastelic, Peer, Bermež, Krošl, Božičeva, Gabrovšek, Goršičeva, Zlatka Krašovec in drugi.

ZDRAVILIŠČE DOBRNA

vam s svojo prijetno okolico nudi lep, prijeten in miren odih. Zdravilna termalna voda, lepo urejeni parki, čist plavinski zrak in blagodejni mir vam omogočajo, da si utrdite zdravje in pridobite novih moči.

Informacije:
Zdravilišče Dobrna

Zdravilišče

Rogaška Slatina

SLAVI LETOS 300-LETNICO

Zdravilni vrelci Rogaska Slatina slave po svojem zdravilnem učinku na obolenja prebavnih organov. Zato vedno in povsod

»DONAT«, »STYRIA«, »TEMPEL«.

Zdraviliško-gostinsko podjetje

ROGAŠKA SLATINA

je največje hotelsko podjetje v okraju. Hoteli: Slovenski dom, Soča, Pošta, Ljubljanski in Slatinski dom, Trst, Bohor in Turist. Vse leto odprto.

Gostinsko podjetje

»PAKA«

Velenje

obvešča, da posluje RESTAVRACIJA ob Velenjskem jezeru skozi vse leto.

Vsako soboto in nedeljo je glasba za ples in razvedrilo.

V hotelu »PAKA« je glasba vsak dan razen ponedeljka.

Odlična kuhinja, vzorna postrežba, solidne cene.

CELJSKA TURISTIČNA

ZVEZA

opozarja

na zimsko sezono predvsem na Celjski koči, Svetini, Mozirski koči, na Ljubnem, v Gornjem Gradu, v Lučah in v Solčavi. Cenik in prospekt vam pošlje Celjska turistična zveza — Celje.

RAZSTAVA AKAD. SLIKARJA BOŽI- DARJA JAKCA

V Muzeju revolucije so poleg stalne razstave, ki prikazuje razvoj naprednega in revolucionarnega gibanja trije prostori za občasne razstave.

SLIKARJI AMATERJI SO RAZSTAVLJALI

Zadnje dni maja in prve dni junija so se nam predstavili v mali unionski dvorani tudi celjski in trboveljski slikarji amaterji: Milena Dereani, Vera Fišer-Pristovšek, Alojz Golež, Jože Klemenčič, Štefka Papič, Podjed Vinko, Polanc Julka, Trobej Anta, V. Vodeb, Branko Vudler, Kolšek Janez, Kresnik Helca, M. Kresnik, Jernej Kreže, Jože Kuder, Rudi Kuder, Milan Kuhar, Alojz Nadrak in Miloš Vastič.

RAZSTAVA OB 70-LETNICI TOVARNE EMAJLIRANE POSODE

Ob svoji 70-letnici, ki jo je slavil letos septembra kolektiv Tovarne emajlirane posode, so priredili v Narodnem domu svojo razstavo pod naslovom 70 let dela. Ob tem lepem jubileju so imeli v kolektivu veliko slovesnost, izdali pa so tudi slavno število svojega tovarniškega glasila Emajlirac.

PREDSTAVA CELJSKIH AMATERJEV

Celjski amaterji so igrali letošnje poletje na Starem gradu v režiji Cveta Vernika Župančičevo Veroniko Deseniško. Sceno je zasnoval Tone Zorko, igrali pa so: Veroniko — Anica Jeršič, Fridrika — Alfonz Kumer, Hermana — Franc Mirnik, Jelisavo — Marija Ramšak in drugi.

ZLATARNA CELJE

Izdeluje srebrni jedilni pribor ter srebrne in zlate okrasne predmete.

Mr. Fedor Gradišnik:

MILAN SKRBINŠEK IN CELJSKO GLEDALIŠČE

Nadaljevanje

Z zlomom avstrijskega cesarstva je nastal leta 1918 v Celju docela nov položaj. Konec je bilo nemškega gospodarstva v vsem javnem življenju in celjski Slovenci so postali gospodarji na svoji zemlji. Poslopje mestnega gledališča, v katerem se je zadnjič igralo v slovenskem jeziku leta 1866, je prevzelo Dramatično društvo.

Ze v zadnji sezoni pred vojno je bilo čuti v Dramatičnem društvu utripanje novega, svežega duha, ki je zavladal v društvu s pritokom mladih, dela voljnih in sposobnih igralcev. Pričelo je tiho vrenje — mladina se ni več zadovoljila s starokopitnim ljudskim repertoarjem, zahtevala je, da krene društvo na modernejšo pot. Seveda je starejša generacija z R. Salmičem na čelu imela glede repertoarja svoje mnenje in kmalu se je pričela borba dveh načelnih stališč, ki pa jo je znal previdni društveni odbornik Ivan Prekoršek držati v pravih mejah. Struja mladih je polagoma pridobivala, uprizorili so nekaj modernejših odskih del (npr. Halbejevo »Mladost«), a ko so bili na višku, je izbruhnila prva svetovna vojna in Dramatično društvo je moralo za štiri leta prekiniti svoje delovanje.

Po končani vojni se je tihi boj nadaljeval in zaradi njega dolgo niso mogli sestaviti novega odbora. Posledice tihe, a srdite borbe med strujo mladih in R. Salmičem je bila ta, da se slavnostna otvoritev gledališča ni začela s predstavo

V teh razstavnih prostorih, ki so izredna pridobitev za Celje, je prvi razstavljal na povabilo muzeja znani partizanski umetnik, akademik Božidar Jakac. Dela, okoli 80 po številu, ki jih je Jakac razstavljal, so nastala v letih 1943—1945. Najdragocenejši ciklus razstavljenih del je pot naših predstavnikov na zasedanje AVNOJ v Jajce in znana originalna podoba maršala Tita z njegovim lastnoročnim podpisom, ki ga je upodobil v času zasedanja.

Ciklus njegovih razstavljenih del se pričinja s Kočevskim Rogom leta 1943 in se nadaljuje preko kočevskega zbora odposlancev slovenskega naroda leta 1943, zasedanja AVNOJ v Jajcu, partizanskih bolnišnic, ranjencev, borcev in eminentnih osebnosti tistega časa.

Mojster Božidar Jakac se je rodil leta 1899 v Novem mestu. Studije je končal na praški akademiji z odličnim uspehom. Bil je nagrajen v Parizu, Clevelandu, Zürichu in drugod. Leta 1949 je dobil Prešernovo nagrado in zvezno nagrado za grafiko. Bil je dvakrat predsednik Društva likovnih umetnikov in predsednik Društva likovnih umetnikov Jugoslavije. Bil je prvi rektor Akademije likovnih umetnosti v Ljubljani. Božidar Jakac je redni član Slovenske akademije znanosti in umetnosti in dopisni član Jugoslovanske akademije znanosti in umetnosti v Zagrebu.

Jakčeva razstava je bila ena najlepših celjskih kulturnih manifestacij. Njegovo razstavo si je ogledalo nad 4300 obiskovalcev. Že sama otvoritev, na kateri se je zbralo okoli 200 povabljenec, je pomenila veliko afirmacijo celjskega kulturnega življenja. Komorni zbor je s svojim petjem povzdignil to lepo, prisrčno svečanost. Otvoritvi je prisostvoval tudi avtor sam.

Stane Terčak

»ČEVLJARSTVO«

Celje — Trg svobode

izdeluje čevlje vseh vrst —
kvalitetna popravila.

DELO V MUZEJU

Muzej revolucije je najmlajša celjska kulturna ustanova, ki se je razvila iz oddelka NOB pri Mestnem muzeju in ima že od takrat lepo tradicijo. Muzej se je že farmiral in to zaradi urejenosti zgradbe same kakor tudi zavoljo bogastva in dokumentacije muzejalij. Mogoče je to eden redkih muzejev v državi, ki je znal združiti vsebinsko z umetniško platjo razstave.

Do konca septembra letos si je ogledalo razstavne prostore nad 10.200 obiskovalcev. V tem času je priredil muzej ob priliki proslave na Kozjanskem in ob priliki proslave 20-letnice osvoboditve Gornje Savinjske doline dve razstavi, ki si ju je ogledalo nad 8000 obiskovalcev. Pri vsem tem pa je zanimiva ugotovitev, da muzej mnogo bolj obiskujejo ljudje izven Celja, kakor pa domačini. Iz drugih republik je bil največji obisk iz Hrvaške. Muzej pa je obiskalo tudi preko 400 inozemcev, ki so se vsi izredno pohvalno izrazili o ureditvi in muzejalijah, ki so razstavljene.

Zanimiva je ugotovitev dr. Ubela Stelle, direktorja grafičnega kabineta in člana Jugoslovanske akademije znanosti in umetnosti v Zagrebu, ki je zapisala v knjigo spominov: »Odlično, pregledno, goličeno in pedagoško verjetno najbolje urejen muzej NOB, katerega sem do sedaj videla.«

Poleg ostalega dela pripravljata Muzej narodne osvoboditve Maribor in Muzej revolucije Celje skupno publikacijo: »Pisma talcev«, ki jo bo založila mariborska založba »Obzorja«. Muzeja sta zbrala nad 200 poslovnih pisem talcev. To je sedaj največja zbirka poslovnih pisem v Evropi. V knjigo bodo zbrana vsa dosegljiva poslovnih pisma iz okupirane bivše Spodnje Štajerske. Knjiga bo izšla spomladi leta 1965 v reprezentativni izdaji in bo imela okoli 500 strani.

S. T.

LETOŠNJA IZKOPAVANJA V ŠEMPETRU

V letošnjem poletju smo ponovno pričeli z arheološkimi izkopavanji v Šempetru in sicer na vzhodni strani naselja, ob cesti Celje—Ljubljana. Že od leta 1947, ko so asfaltirali cesto, so nam poznani zidovi, za katere smo mislili, da pripadajo rimski naselbini. Izkopavanja so nam dala drugačne rezultate. Ob rimski cesti Celeia—Emona, ki je široka preko 9 m, se razprostira nekropola. Odlikuje se po svoji raznolikosti grobov. Nekropola vsebuje navadne grobove, vkopane v zemljo zidane grobnice v obliki jaskov in večje grobnice, ki so imele pepelnice nad zemljo. Od teh

Letos izkopano v Šempetru

zadnjih so se nam ohranili le temelji, na katerih so stale kamnite grobnice, podobne onim v Šempetru, kiso že rekonstruirane. Ob dane so bile z ograjo. Žal se nam tukaj niso ohranile zgornje kamnite konstrukcije, razen nekaj kosov. Grobovi so žgani, bogati s pridatki. Izhajajo iz I. in II. stol. našega šteja. Do sedaj smo odkrili 64 grobov in večjih grobnic. Raziskovanja se bodo v prihodnjem letu nadaljevala. Vera Kolšek

OBISKI OPERNIH PREDSTAV

Olepševalno in turistično društvo bo tudi letos priredilo več obiskov opernih predstav v Ljubljani.

Informacije so na voljo v Turističnem informacijskem uradu.

PROGRAM DELAVSKEGA KLUBA VELENJE

Delavski klub Velenje je pripravljen za prihodnjo sezono naslednji program:

1. Sedem turističnih predavanj z diapozitivi, med temi o naših planinah, o Azurni obali, o Afriki včeraj in danes, o vzponu na Grossglockner, o slikarstvu na Slovenskem, o potovanju po naši domovini;

2. Osem kulturno-zabavnih večerov, na katerih bodo nastopili med drugim Pohorski Štefek in Prleška Micka, Fantje na vasi, ansambel Gorenjski fantje, mladi rudarji. Poleg tega bodo na sporedu še ustni časopis, večer gledališke poezije, klubski večer RTV, veseli večer pod naslovom »Naš dom in naša družina«;

3. Osem umetniških razstav, na katerih bodo razstavljali Stojan Batič plastiko, Božidar Jakac grafiko, Jože Horvat-Jaki risbe in olja, France Kavčič akvarele, Brata Subič olja, Lojze Zavolovšek akvarele, Hans Pircher iz Avstrije olja in plastiko in Janez Vidic olja in grafiko.

»VRVICA« CELJE

tovarna trakov in okrasov

Izdeluje vrvce in trakove
vseh barv in širin.

HORTIKULTURNO DRUŠTVO V CELJU

deluje že tretje leto in ima široko zasnovan delovni program, s katerim želi prispevati k lepši podobi mesta Celja.

Prihodnje leto bo društvo priredilo na vrtu hudinjske šole poučno razstavo, ki bo prikazala panoge hortikulture dejavnosti. Na razstavi bo tudi prikazano, kako naj se uredi zelenjavni vrtiček in okolje stanovanjske hiše. Poleg sadja bo mogoče videti tudi, kako se razmnožujejo sadne sadike različnih plemen in sort. V cvetličarskem delu naj bi obiskovalci spoznali najbolj priporočljive enoletnice, vrste vrtnice ter okrasno grmičevje in listopadno drevje. Tudi zdravilno rastje bo dobilo na razstavi svoje mesto. Uspešno vrtnarjenje je odvisno od aktivnosti čebelarja. Zato bodo čebelarji v svojem oddelku prikazali zanimivosti in koristi te gospodarske panoge. Društvo bo priredilo tudi nekaj predavanj, svojim članom pa bo pomagalo pri nabavi sadik, semen in grmičevja. Celjani so vabljeni, da se vključijo v to društvo.

KAJ BO PRINESEL CELJSKI ZBORNİK 1964

Če smo z zanimanjem segli po letošnjem Celjskem zborniku predvsem zaradi tekstov, ki zadevajo turistično problematiko, je razumljivo, da se je naše vprašanje uredniku zbornika Gustavu Grobelniku nanašalo na gradivo, ki zanima turističnega delavca. V odgovor smo prejeli:

S področja turistične dejavnosti bosta predvsem članka dveh izmed najvidnejših naših turističnih delavcev in sicer tajnika Zveze naravnih zdravilišč Slovenije, prof. Ludvika Rebeuška, ter tajnika Celjske turistične zveze, prof. Zorana Vudlerja. Prvi posveča svoj sestavek 300-letnici Rogaške Slatine, drugi pa s statističnimi primerjavami ugotavlja razvoj turizma v zadnjih petih letih na celjskem turističnem področju. Tehtna Vudlerjeva analiza, ki ji ne manjka predlogov za nadaljnji napredek turizma, je organsko nadaljevanje njegovih ugotovitev v CZ 1959.

Od ostalih prispevkov najavljamo Orožnov prispevek o zgodovini ceste na Židani most ter Curkov spomeniško varstveni pogled na Lasko, Mlinarjeve pripombe k tolmačenju nekaterih slovenskih krajevnih imen ter Terčakov prispevek k razvoju NOB v Gornji Savinjski dolini. V domačo literarno zgodovino posegajo razprave prof. Novaka, Glaserja, Jesenovca in Rodeta; s področja kulture in prosvete pa pišejo Bruno Hartman, Juro Kislinger ter Gustav Grobelnik (sicer tudi odgovorni urednik zbornika).

Kakor prejšnja leta je v zborniku zastopano tudi zdravstvo (dr. Raišp in dr. Burnik, dr. Cetina, dr. Štrausova), nanovo pa pravo z razpravo sodnika Borisa Štrohsacka o problemih s pogodbnimi o sodelovanju v hmeljarski proizvodnji.

Zbornik bo krasila barvna priloga Lavrenčičevih Savinjskih katedral.

LIKOVNI SALON CELJE – PROBLEM SO ODKUPI

Vprašanje dejavnosti celjskega osrednjega likovnega razstavišča — Likovnega salona — so postali odkupi likovnih umetnin. Od začetka letošnjega koledarskega leta pa do danes z razstav Likovnega salona Celje ni bilo odkupljeno niti eno likovno delo, kljub kakovostni ravni razstav. Zaradi tega je Likovni salon ob vir svojih dohodkov. Kot likovno razstavišče ima namreč pravico do 5 % prodajne vsote od vsakega na razstavi prodanega likovnega dela. Polno pomanjkanje odkupov pa je povzročilo še večje težave. Likovni ustvarjalci imajo s pripravljanjem razstav precejšnje stroške. Če na razstavi ne prodajo nobenega dela, imajo zaradi tega izgubo. Nujna posledica pomanjkanja odkupov v Celju je v tem, da Likovni salon le s težavo še pridobi kakšnega kvalitetnega likovnega ustvarjalca za razstavljanje v Celju. Likovni salon skuša razstavljalcem vsaj delno kriti stroške, vendar s tem to vprašanje ni v celoti rešeno. Morda celjskim delovnim organizacijam še ni znano, da lahko likovne umetnine nabavljajo v Likovnem salonu po zelo zmernih cenah, zasebniki pa celo na obroke?

V času od letošnjega meseca aprila je Likovni salon Celje pripravil 9 razstav. Od tega jih je bilo 5 v likovnem salonu, 4 pa v foyerju Slovenskega ljudskega gledališča Celje. V likovnem salonu so se zvrstile naslednje razstave: I. razstava članov celjskega pododbora Društva slovenskih likovnih umetnikov (obisk 2045), okrajna razstava otroških likovnih del s tehnično tematiko (obisk 1950), razstava likovnih del Janeza Boljke in Petra Černeta (obisk 384), razstava Šole za oblikovanje iz Ljubljane (obisk 1475) in razstava reprodukcij starega indijskega stenskega slikarstva iz Ajante (razstava še traja). V foyerju SLG Celje pa so bile te raz-

CELJSKI ORKESTER

Celjski orkester je ustanovil prof. Dušan Sancin maja 1945 in je prvič nastopil na akademiji 12. maja 1945 z domačimi koračnicami, udarnimi in partizanskimi pesmimi. V navdušenju tistih dni se je vrstil miting za mitingom in skoraj vedno je sodeloval celjski orkester. Polagoma se je življenje normaliziralo in celjski orkester je začel s sistematičnim delom. Dobival ni nikoli od nikogar stalne subvencije, temveč le priložnostne skromne dotacije. Lastnega arhiva orkester skoraj nima, prav tako nobenega lastnega glasbila. Nekaj notnega materiala je dobil od glasbene šole na posodo, največ pa ga je dirigentova last, ker je vodja orkestra dosti skladb sam prepisoval in aranžiral. Orkester tudi nima lastnega lokala in gostuje v glasbeni šoli. Največja težava pa je v tem, da člani orkestra stalno odhajajo drugam: to so zlasti mlajši člani, dijaki-violinisti, ki

odhajajo po maturi v Ljubljano na študij.

V letih svojega obstoja in vzpona, zlasti po letu 1950, je celjski orkester gostoval v 40 različnih krajih, ponekod po večkrat. Nastopil je v Beogradu, Zagrebu, Ljubljani, Trstu, Kopru, Mariboru, Murški Soboti, Ptuj in drugod. Naštudiral je precej širok program, koncerte, simfonije in operetno glasbo. Z njim so kot solisti nastopali vidni umetniki, violinisti, pianisti in pevci. Orkester je sodeloval pri 57 gledaliških predstavah. To trdo, prostovoljno delo je terjalo dosti truda, potrpljenja in discipline od dirigenta in sodelavcev. Kvaliteta orkestra in njegovih nastopov se je z leti zelo dvignila, saj je orkester ob velikem tekmovanju SKUD leta 1950 v Beogradu dobil prvo nagrado. Prihodnje leto bo orkester slavil 20-letnico in bo za to priliko pripravil še posebno izbran program.

Celjski orkester na enem svojih zadnjih koncertov

stave: likovna dela Olafa Globočnika, razstava scenskih osnutkov za krstne uprizoritve slovenskih dramskih del, slikarska dela Irine Rahovsky-Kraljeve in razstava del Marjana Ravnikarja. Vse razstave so bile sorazmerno dobro obiskane.

Celjski likovni salon je tudi pred reorganizacijo. Po novih predpisih Likovni salon nima

pogojev, da bi bil samostojna ustanova. Zato bo od konca letošnjega leta naprej pripojen celjskemu pododboru Društva slovenskih likovnih umetnikov. Dosedanji ustanovitelj, celjska občinska skupščina, pa bo tudi še naprej zagotavljala nemoteno delovanje Likovnega salona z namenskimi dotacijami.

Juro Kislinger

Fran Roš:

Štiridesetletnica mature

Zbirali so se v hotelski sobi ob dolgi, belu pregrtni mizi, ki so na njej stale vaze s cvetnimi šopki. V živahnih pogovorih so se tu gnetle glave: plešaste, osivle, nekaj pa tudi takšnih, ki jim čase še ni segel močnejše do živga.

Prešli so se, šestnajst se jih je bilo zbralo. Prav toliko pa jih je tudi manjalo in od teh je bilo devet že mrtvih. Resda ta ali oni koga izmed svojih nekdanjih sošolcev ni spoznal že na prvi pogled in je bilo komu celo treba povedati ime, toda takšnemu srečanju je vselej sledil vzklid radostnega presenečenja. Bilo je vmes pač že štirideset let, kar so se ob maturi poslovlili od tesnih šolskih klopi in stopili vsak zase v široko, razburkano življenje, ki jih je zanašalo sem in tja, jih božalo in teptalo. Toda mladost, ta se ne vrne več!

Tedaj je počasi vstopila omahujoča postava profesorja Stržena, pripeljali so ga z avtom — osemdesetletnega starčka. Bil je njihov edini še živi učitelj, zdaj suhljat in sključen, ki pa so mu izpod očal še vedno ostro zrlle oči, nekoč neizprosne. Bil jim je profesor zgodovine in razrednik. Obkrožili so ga in posadili k sredini mize. Smehljaj se je, napenjal spomin, ugibal imena in kimal:

»Da, da, seveda se spominjam, moji dragi otroci...«

Sledila je pojedina, zvenele so čaše, zvrstilo se je več govorov in tudi stari profesor se je oglašil. Nekoč ognjevitemu govorniku še ni bila docela usahnula živa beseda, le da je bila zdaj rahlejša in mu je samemu izvajala solze, ki si jih je nastrezal v širok robec:

»Veste, tudi sam sem bil tedaj še mlad, na sredini svojega življenja. Ljubil sem mladino in jo seznanjal z dogajanjem iz zgodovine, ki je učiteljica človeštva slej kakor prej. Moji dragi dijaki! Menim, da sem vam bil strog, pri tem pa pravičen učitelj, pa sem vam prav zato ostal v blagem spominu. Saj dejstvo, da ste me povabili medse, mi služi kot dokaz, da je v resnici tako, in tega sem vesel...«

»Tako je!« so zahrumeli nekdanji maturanti in svečano je zadonela stara pesem »Gaudeamus igitur!« Potem so se pili in pili in še pili, pa vse glasnejši so postajali.

»Ljubi moji dijaki!« je iznova izpregovoril profesor, »Morda vas bo zanimalo: S seboj sem prinesel svojo beležnico z redi iz zgodovine v šolskem letu, ko ste obiskovali osmi razred. Tu so vaše ocene!«

Vsi so se še spominjali tega drobnega, mehko vezanega črnega zvezčiča, ki ga je nekoč profesor ob pričetku vsake svoje ure potegnil iz notranjega žepa suknjice in zalistal po njem, da pokliče... Da, prav tale beležnica jih je pred štiridesetimi leti močno vznemirjala.

»Vi dragi Zimič, ste bili tedaj moj najboljši dijak! Poglejte, tu imate kar štiri odlične ocene! Le enkrat pa ste prejeli komaj zadostni red, bilo je to 13. aprila 1915, pa je to seveda neugodno vplivalo na vašo končno oceno. Kako da ste tedaj odrekli, kaj?«

»Ne vem več,« se je nasmehnil Zimič, upokojeni finančni svetnik, ki je imel le še za usesi nekaj redkih las in v obeh čeljustih blesteče beli zobni protezi. »Da, spomnil sem se,« je dostavil, »prav tisto pomlad leta 1915 sem bil prvičkrat zaljubljen.«

»Aha, vidite, pa ste zanemarjali svoje šolske dolžnosti! Niste me torej ubogali, ko sem vam večkrat zabičeval: Vino, Venera, tabacco abstinenti studens! Kolikim dijakom je bila prežgodnja zaljubljenost v pogubo! Danes, ko ste starejši, gotovo uvidevate...«

»Prav nič mi ni žal! Tista pomlad z Elico je bila najlepša doba moje mladosti. Celu pesmi sem pisal tedaj.«

»Tako, tako! In šele danes to izvem! Zanimivo! Pa ste se z imenovano deklico pozneje poročili?«

»Ne. Sledila je prva svetovna vojna, ki je marsikatero srčno vez neusmiljeno pretrgala.«

»No, tako! Sicer pa vam ne nameravam ničesar očitati, Zimič...«

Množica okoli starega profesorja se je zasmejala, nekdo pa je zakrožil pesem »Mi pa ostanemo...«, ki jo je povzel zbor.

Tedaj se je s stola težko dvignil debeli upravnik Trptec, še črni las in kratkoviden, ki se je ves ta čas najbolj neutrudno nalival z vinom. Strmo se je zagledal v svojega nekdanjega učitelja: »Ali ne bi v svojem zvezku poiskali še mojega imena: Trptec? Spominjam se, da ste mi nekoč zapisali najslabši red.«

»Ze mogoče!« Stržen je zalistal po beležnici. Z zadovoljstvom je ugotovil: »Da, vidite! Dne 8. marca 1915 ste prejeli red nezadostno.«

»Po krivici!« je zavpil Trptec.

»To ni mogoče, bil sem vedno pravičen,« se je branil profesor.

»Zares po krivici! Se danes se živo pomnim, kako se je zgodilo. Pripovedoval sem vam še nekoliko gladko, samo pri letnici bitke pri Solferinu sem se zmotil, ko sem trdil, da je bila 1849.«

»Napačno! Bila je šele 1859!«

»Vem. Toda tale Kravarič, ki je v razredu sedel za mano, mi je tedaj napačno prišepnil. Ta je bil kriv!«

»Cemu pa ste ga poslušali! 1849 je bila vendar bitka pri Novari, kjer je Radecki obračunal s Pijemontez...«

»Kravarič, ti si bil kriv!« je zakričal Trptec, zgrabil tovariša za roko in ga pritiral pred profesorja. »Ali priznavaš?«

»Ne morem se več spomniti takšne malenkosti izpred štiridesetih let,« se je branil sivi lasi živinodržavnik.

»Kar priznajte, če je bilo tako!« ga je bodril Stržen.

»Morda je bilo tako ali pa tudi ne,« je odvrnil Kravarič.

»Sramuj se!« je vzbesnel Trptec, ki so ga tovariši zaman mirili. »Danes seveda tajiš. Toda če tedaj si bil ničvednež, da malo taksihi! In dvignil je pest.«

»Mir, Trptec, Preveč si pil!« so vmes posegli še drugi.

»Ne boste me ukrotili!« je vpil Trptec. »Vsi skupaj niste nič boljši od Kravariča! Sram me je takšnih sošolcev...«

»Nepremišljena, nesrečna mladina, oh!« je zastokal profesor Stržen, si obraz zakril z rokami in se nagnil s stola.

»Ti, Trptec, boš kriv, če nam bo po-

kvarjeno današnje svidenje! Kaj se ti naš dobri profesor nič ne smili?« se je vmešal Zimič, ki je bil Stržena prestregel v roke.

»Naj se smili tebi, ki ti je poklanjal odlične ocene! In sploh, kaj vendar vsi hočete od mene?«

»Pojdi domov nesnaga pijanala!« se je razgrajaju približal bančni ravnatelj Bezljaj, ga krepko prijel za rame in tiral k vratom.

»Nisem pijan,« se je otepal Trptec. »Samo hudo žalosten sem, ko vas gledam, svoje nekdanje sošolce, v tej vaši namišljeni mogočnosti. Največja nesreča v življenju mi je bila, da sem bil sovrstnik tako podlih pokveč!«

Za Trptcem so se sunkoma zaprla vrata.

Stari profesor, naslonjen na Zimiča, je odprl začudene oči in se razgledoval kakor v nekem svetu, končno pa je zašepetal:

»Dijaki moji! Truden sem. No, hvala vam! Bilo je lepo. Toda zgodovina je bila in ostane učiteljica človeštva. Vi pa, moji ljubi otroci, v življenju ne boste delali sramote našemu zavodu! Na delo tedaj, ker resnobni so dnevi! Tako je veljal pesnik, Narod pričakuje od vas...«

Odprla so se vrata. Z namrgodenim čelom in srditimi očmi je omahovaje vstopil Trptec in hreče zarjul:

»Spet sem tukaj! Nisem vam prej še vsega povedal. Zapomnite si: Nikdar več me ne bo med vas! Izbrisite me iz svoje evidence, iz te vaše pokvarjene družbe! Nikoli več me ne bo zraven, četudi avtomobil pošljete pome! In čez deset let sami brez mene obhajajte svojo prekleto pidesetletnico, razbojnik! Vse naj vas vzame vrag!«

Okrenil se je k vratom in jih zaloputnil za seboj.

»Nesrečna mladina!« je šepetaje vzdihnil stari profesor in se tuje ozrl okrog sebe.

»Zdaj pa bi že res rad legel k počitku...«

V slovo so hoteli tretji s profesorjem, ki pa se je s tresočo se roko samo dotaknil svoje čaše:

»Ne zamerite mi, otroci! Pil ne bom. Vi pa se še malo povesečite, seveda v mejah dostojnosti in ne predolgo! Saj veste, ugled našega zavoda...«

PRAZGODOVINSKO RAZISKOVALNO DELO

Muzej zasleduje dvojni cilj: znanstveno raziskovalni in popularizacijsko poučni. Na drugem področju se skušamo oddolžiti z občasnimi in stalno muzejsko razstavo, na prvem pa sistematično proučujemo predvsem z izkopavanji in topografijo celjsko področje z arheološkega stališča. Poleg stalne muzejske arheološke zbirke, dostopne javnosti, ki je bila v tem obsegu postavljena leta 1956, je bila v glavni dvorani v tem letu še občasna razstava »Rifnik v preteklosti«. Pri tej razstavi smo upoštevali vse, kar so kdaj o Rifniku pisali, kakor tudi vse gradivo (v kolikor je bilo dostopno), tudi tisto, ki je danes na Dunaju. Jedro razstave pa so bili seveda izsledki in gradivo, izkopano v letih 1956—1965. Izkopavanja sicer še niso v celoti zaključena. Predvsem no treba odkriti še ostali del poznoantičnega grobišča, ki odpira nove poglede, nakazal jih je že morda preuranjeno — V. Šmid. Nekaj gotovih elementov ga je pripeljalo do zaključka, da bi tu bila gotovska naselbina. Trditev pa za sedaj še ni povsem potrjena.

Zaradi nujnih del druge pa smo morali nadaljevanje izkopavanja na Rifniku letos prekiniti. Kmetijski kombinat Zalec, obrat »Mirošan« ima v načrtu nadaljnjo arondacijo področja med Grižami in Šeščami, celotni kompleks meri 84 ha. V tamkajšnjih gozdovih pa

Prekopana gomila

je še danes vidnih 53 gomil — včasih jih je bilo še več — od katerih je pa večina že tudi prekopana, večinoma »po privatni iniciativi« tako, da muzej praktično nima skoraj nič gradiva z največjega gomilskega grobišča na teritoriji celjskega muzeja.

Tako smo šele letos pričeli s sistematičnim izkopavanjem gomil. Odrli smo gomilo, ki je bila po videzu še nenačeta. Gomila ima v premeru 21 m, visoka pa je do štiri metre.

V središču gomile je naložena grmada, sestavljena iz kamena. Na dnu grmade smo našli ostanke pepela, žganih kosti, fragmente keramike in v ognju izmaličene koške brona.

Dve žari — to je 2 groba — s pepelom in žganimi kostmi pa smo našli skoraj na robu gomile (8 m od središča). V žarah so bili poleg že omenjenih kosti in pepela tudi lonček, skdela, 2 vijčka, 3 bronaste zapestnice in 1 steklena jagoda.

Zaradi stalnega deževja smo morali 10. novembra z izkopavanjem prenehati in bomo nadaljevali prihodnje leto. Izkopavanje te gomile je pokazalo nestrokovnost nekdanjih amaterskih kopavcev, ki so običajno gomilo odrli in prekopali na sredini (od vrha navzdol) in potem po uspelem, ali pa tudi neuspelem kopanju, nadaljnje odkopavanje opustili. V našem primeru se je namreč pokazalo (kot že prej večkrat), da so grobovi lahko tudi na robu gomile.

Lojze Bolta

Dr. Ivan Dečko, detajl na spomeniku

Na severnem koncu okoliškega pokopališča stoji — zdaj že zane-marjen nagrobnik dr. Ivana Dečka. Nagrobnik — marmornata skala z izklesano glavo pokojnika — je mojstrovina kiparja Franca Bernekerja (1874—1932), po rodu iz Lehna pri Slovenj Gradcu, ki je nekaj časa živel in ustvarjal tudi v Celju.

Nagrobnik je kulturnozgodovinski spomenik, ki ne zasluži brezbržnega odnosa, saj spominja na narodnozavednega moža iz prejšnjega stoletja, ki se je z vsemi silami posvetil boju za narodne pravice spodnještajerskih Slovencev v tedanji Avstro-Ogrski. S ne-

RAZSTAVA SOLE ZA OBLIKOVANJE LJUBLJANA

Ob koncu septembra je Likovni salon Celje organiziral razstavo del Šole za oblikovanje v Ljubljani. Šola ima tri oddelke: oddelek za industrijsko oblikovanje, oddelek za uporabno grafiko in oddelek za modo in kostumografijo. Je srednja štiriletna likovno strokovna šola. Njeni absolventi, likovni tehniki, že aktivno delajo v težnjah, da bi uvedli likovno kulturo v našo proizvodnjo.

Ugajala so nam grafična dela, predvsem plakati za tovarno Aero Celje in za Hmezd Zalec. Estetski so bili izdelki oddelka za industrijsko oblikovanje; o oddelku za modo in kostumografijo pa bi želeli v Celju zvedeti kaj več. Razstava je pokazala uspešno delo te šole.

RAZSTAVA UMETNIŠKE FOTOGRAFIJE

V začetku meseca oktobra je bila v Celju razstava umetniške fotografije, ki jo je priredil Foto klub Ljudske tehnike Tovarne emajlirane posode. Na zelo uspehi razstavi so sodelovali fotografi iz 24 držav.

SPOMENIŠKO — VARSTVENA RAZSTAVA

Oktober je bila v prostorih Muzeja revolucije razstava dejavnosti republiškega in celjskega zavoda za spomeniško varstvo.

Razstavno gradivo so razporedili v treh prostorih. V prvem prostoru so bile razstavljene skupne akcije republiškega in celjskega zavoda, med drugim tudi Zičke kartuzije. V drugem prostoru so bili razstavljani dokumenti rekonstrukcije konstanjeviškega samostana in sevnškega gradu. V tretjem prostoru so bile rekonstrukcije celjskega zavoda. Med drugim je bila razstavljena zanimiva ana-

KAM Z NAGROBNIKOM DR. DEČKA?

utrudnim narodnim delom je spravil v slovenske roke vse občine okoli Celja. Njegov politični boj je bil m. dr. usmerjen v boj za enakopravnost slovenskega jezika v šolah in uradih ter v boj za slovensko gimnazijo v Celju.

Nagrobnik bi tedaj kazalo — v skrbi pred propadom — prestaviti kot spomenik nekam v mesto. Morda bi bil zanj najprimernejši prostor na začetku Dečkove ceste in sicer v primerno urejenem vrtu Administrativne šole.

Šola bo spomenik rada prevzela v varstvo, saj mora osebnost tega narodnega delavca biti ljuba tudi slovenskim stenografom, zakaj kot navdušen stenograf je dr. Dečko že kot gimnazijec 1876-77 javno učil slovensko stenografijo in jo nato vse življenje s pridom uporabljal.

Kaj pravi k temu predlogu spomeniškovarstvena služba? G. G.

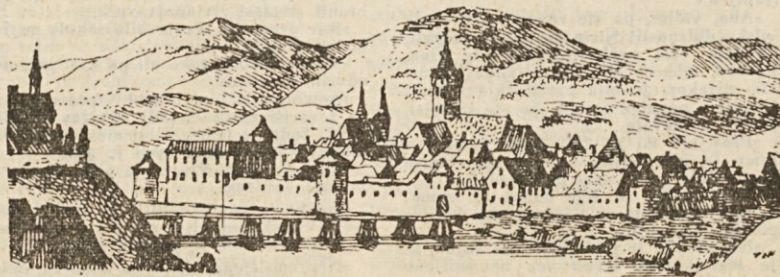
Op. ur. Odgovor pričakujemo z zanimanjem, predlog podpiramo.

**JE RESNIČNO
PRIJETNEGA OKUSA**

POPRAVILO OPATIJSKE CERKVE

Popravila le počasi napredujejo. Za tekoče leto je v načrtu še pozidanje severne stene. Tega doslej še niso mogli izvršiti, ker niso bili pravočasno izdelani potrebni načrti. S tem delom so že pričeli in upajo, da bodo tudi steno pozidali še to leto. Notranjščino cerkve nameravajo urediti v prvi polovici prihodnjega leta.

Ena starih celjskih slik (z razstave Zavoda za spomeniško varstvo)

KONCERTNE PRIREDITVE

Letošnjo koncertno sezono so odprli komorni zbor in simfonični orkester RTV Ljubljana pod vodstvom dirigenta Sama Hubada s solisti Zlato Ognjanovič, Dragico Carman in Samom Šmerkoljem, ki so nam v četrtek 8. oktobra imenitno predstavili Christoph Willibalda Glucka koncertno opero Orfej in Evridika. Tega pričetka letošnje koncertne sezone smo lahko samo veselili. Kakor napovedujeta Koncertna poslovalnica v Celju in Koncertna direkcija Slovenije, bodo letos še koncertirali v Celju Dubravka Tomšič, Igor Ozim, komorni orkester San Pietro a Majella iz Neaplja, violončelist Vladimir Orlov (Bukarešta) z Acijem Bertonecljem, pihalni in godalni ansambel s pianistom Marijanom Lipovškom. Za prvi abonmajski koncert smo imeli 18. t. m. koncert uglednega Slovenskega okleta, bil je čudovit večer.

UMRLA PROF. HOLEČEK IN PROF. MELIHAR

Prof. Pavel Holeček, se je rodil 16. jan. 1881 v Šiški pri Ljubljani. Oče, strojevodja, je bil Čeh mati Slovenka. Oba z ženo sta bila zelo pridna, izšolala sta tri sinove in preskrbela hčer. Holeček je dovršil gimnazijo v Ljubljani, univerzo na Dunaju. Leta 1918 je prevzel mesto profesorja na celjski gimnaziji, bil je klasični filolog, gemanist in slavist. Tik pred izbruhom svetovne vojne je stopil v pokoj. Okupator ga je zaprl in poslal v Srbijo. Napravil mu je še hujše zlo, uničil mu je dragoceno knjižnico. Po vojni se je naselil v Ljubljani. Vsa leta je mnogo prevajal za mladino, predvsem angleška in češka dela. Po vojni je Mladinska knjiga izdala 23 knjig in 6 knjižic njegovih prevodov, ki obsegajo skupaj 5107 strani. Nekaj njegovih prevodov pa je izšlo že pred vojno. Pokojni je bil pred vojno naš član.

Prof. Stane Melihar se je rodil 4. marca 1901 v Novem mestu. V Ljubljani je obiskoval realko in eno leto univerzo. Nato je odšel na Dunaj, kasneje je dve leti študiral v Berlinu, kjer je bil tajnik zveze slovanskih študentov in predsednik Internacionalne rdeče študentske pomoči; tam je bil tudi dopisnik organa KP Nemčije »Rote Fahne«. Diplomiral je iz slavistike in germanistike na ljubljanski univerzi. Kot profesor je služboval na raznih gimnazijah, najdlje v Celju, kjer je bil tudi član našega društva. Leta 1941 je sodeloval pri ustanovitvi odbora OF srednješolskih profesorjev. L. 1942 je bil prvič zaprt, drugič so ga prijeli 1943 in odpeljali v Dachau. Ostal je živ, vendar je prinesel v svobodo kal bolezn. Po vrnitvi v domovino je bil direktor klasične gimnazije v Ljubljani, nato pa na mnogih odgovornih mestih v republiškem ministristvu za prosveto in kasnejšem sekretariatu. Napisal je večje število člankov, prevedel pa knjige: Madame Curie, Rojeni smo na Balkanu in Izvor religije.

LETOS OPERNA GOSTOVANJA

Občinska skupščina, oziroma njen svet za kulturo sta se letos končno le odločila, da podpreta prizadevanja našega društva za organizacijo opernih gostovanj. Kakor vse kaže, bomo v decembru gledali znano opero Don Pasquale, meseca mraca Carmen ali štiri grobjane in mogoče mladinsko opero Čebelica Maja.

Laško

TURIZEM V LAŠKEM

Turizem v Laškem je letos vidno napredoval. Urejšajo parke, sprehajalne poti ob levem bregu Savinje, nove lokale. Število nočitve domačih in tujih gostov se je povečalo, predvsem za vključevanje zasebnih tujih sob. Nazadovanja pa je opaziti v planinskem domu na Smohorju, največ zaradi nedokončane ceste, ki bi jo bilo treba urediti. Znatno se je povečal odkup tujih valut, zasebnikom pa so odobrili kredite za izboljšanje sob in lokalov v znesku 5.300.000 dinarjev, zato je pričakovati še nadaljnje povečanje števila nočitev. Turistično društvo je razvilo močno propagando in tako je vedno več tujih turistov. K temu je pripomoglo tudi prizadevanje v zdravilišču, gostinstvu, trgovini in obrti. Društvo je priredilo tudi več predavanj, izletov, koncertov, praznik piva in cvetja ter mesec čistote.

BENCINSKA ČRPALKA

Pred nedavnim je bila odprta nova bencinska črpalka »Croatia« Petrol. Opaziti je, kako nujno je bila potrebna, saj ima že sedaj velik promet. Tudi okolje črpalke je lepo urejeno.

V SPOMIN POKOJNEGA FRANJA VILHARJA

Dne 15. oktobra je po daljši bolezni umrl bivši direktor pivovarne Laško Vilhar Franjo. Doma je bil v Postojni in se je pred 30 leti priselil v Laško, kjer je imel važno mesto v novo nastajajoči gostilničarski pivovarni. Napreden Notranjec je našel med Laščani mnogo prijateljev ter se je uveljavil v društvenem in družbenem življenju. Omeniti je treba Vilharjevo društveno dejavnost. Kot znan alpinist-skalaš se je vključil med domače planince. Bil je odbornik Planinskega društva v Laškem ter je vneto delal pri gradnji doma na Smohorju, delal je tudi pri Olepševalnem društvu. Kot značajan in napreden mož je bil med tistimi, ki jih je okupator aprila 1941 zaprl kot talce. Tudi iz tistih časov imamo pokojnika v spominu kot najboljšega tovarisa.

USPEŠNO DELO TURIST BIROJA

V letošnjem letu je laški turist-biro uspešno razvil svojo dejavnost. Posredovali so zasebne sobe, dajali informacije, odgovarjali na številna pismena vprašanja ter prodajali spominke in razglednice.

Pivovarna Laško

proizvaja in priporoča naslednja svetla in temna piva:

- Zlatorog
- Termalni desert
- Laški golding
- Jubilejnik
- Novoletnik

PREKO RESEVNE V CELJE

PD Sentjur je nedavno zgradilo nad Sentjurjem na Resevni (655 m) lično planinsko kočjo, ki stoji v gozdu na izredno srečno izbranim kraju, odkoder je neverjetno lep razgled. Pred nami imamo celotno panoramo Mozirskih planin in Savinjskih Alp, Pohorja in vsega predgorja, v ozadju sta Plešivec in Peca.

Vlak in avtobus imamo do Sentjurja, odkoder krenemo v smeri proti Kalobju v vas Hruševce. Tu lahko gremo s ceste na levo preko travnika navzgor mimo tamošnjih kmetij, ali pa nadaljujemo pot po cesti mimo kapele in po »Hudičevem grabnu«. Obe smeri sta dobro markirani s planinskim znakom. V gozdu pridemo na razpotje in tu imamo izbiro, ali se dvignemo po strmi desni poti ali pa po položni levi cesti navzgor proti vrhu h koci. Od Sentjurskega kolodvora do kočje je dobro uro hoda.

Pod vrhom Resevne počivata borce Lah Dušan in Jerin Cvetka, ki sta tu z drugimi borci — že na pragu svobode — darovali svoji življenji za osvoboditev domovine.

Koča na Resevni je vse leto oskrbovana. Imajo tudi lepo urejene sobe. Nad kočjo je razgledni stolp, ki pa razpada in je dostop nanj sedaj prepovedan. Pravijo, da bodo prihodnje leto zgradili novega.

Vrtno se lahko po markirani poti skozi naselje Mrzla planina mimo spomenika padlim borcem Celjske čete na Svetino, kjer sta kar dve planinski postojanki, dom Zelezarne Store nad Svetino in prijeten domek ZB iz Stor na Ravniinah.

Domov se vrtno po avtomobilski cesti čez Store ali pa obiščemo še Celjsko kočjo.

Dr. E. Mejak

Frankolovo

UREJEVANJE VODOVODA

V pričetku oktobra je prišla v Frankolovo prvič voda z novega vodovoda. Spomladi bodo z deli nadaljevali, da bodo dobili vodovod tudi še prebivalci Verpet, Loke in Stražice.

TURISTIČNO DRUŠTVO POPRAVLJA SVOJE POSTOJANKE

Turistično društvo popravlja svoji postojanki v Crešnjicah in v Rovah. Glavna dela bodo končana do konca meseca novembra.

PRIREDITVE TURISTIČNEGA DRUŠTVA

Turistično društvo bo v letošnji sezoni priredilo dve predavanji z barvnimi diapozitivi, za pustno soboto veliko maske-rado, spomladi proslavo 10-letnice obstoja in en večji izlet.

Za obisk se priporočajo gostinski obrati:

Hotel »SAVINJA« Laško

Restavracija »HUM« Laško

Gostilna »STARA POŠTA«

Rimske Toplice

Šoštanj

KOPALNI BAZEN V ŠOŠTANJU

V Šoštanju so poleti v glavnem dogradili nov, izredno lep kopalni bazen. Od slej je možno združiti izlet na lepo planinsko postojanko Sleme nad Šoštanjem s kopanjem v novem bazenu. Pa tudi za dopust ima Šoštanj odlične pogoje, saj imajo lep hotel Kajuhov dom.

Bazen je v obliki črke L. Večji krak je za plavalce, manjši pa za neplavalce. Za otroke pa imajo še poseben bazenček. Letos je bil bazen polnjen z vodovodno vodo, prihodnje leto pa pravijo, da ga bodo polnili s toplo vodo iz elektrarne.

CVETJE IN SE NEKATERI KOMUNALNI PROBLEMI

Letos je bilo v Šoštanju še kar precej cvetja in si želimo, da bi ga bilo prihodnje leto še več. Tudi nekatere fasade bi bilo treba popraviti, pa tudi plakatna deska pri mostu ni bila ravno v okras. Trgovine so bile kar dobro zalozene, pa tudi gostinska podjetja so uspešno poslovala.

»VOLNA«

Industrija volnenih izdelkov Laško

Proizvaja mikane in česane tkanine za ženske in moške plašče, obleke, kostime, sakoe in volnene odevje.

Posebno znani so tweedi, cibelini in boucleji.

Novost je raztegljiva tkanina »HELANCA«, ki se uporablja za smučarske hlače in se izdeluje v vseh modnih pastelnih barvah.

Velenje

RAZVOJNA POT TURIZMA V VELENJU

Prva leta po vojni o načrtu delu za razvoj turizma v Velenju ni bilo mogoče govoriti. Sredstva smo vlagali v industrijo, stanovanjsko in komunalno gradnjo.

Načrtno delo se je pričelo leta 1960, ko smo že imeli potrebne gostinske kapacitete. Najprej smo se zavzeli za dokončno ureditev kopališča, weekend naselja, campa, parkirnih prostorov in za boljše opremljenost gostinskih obratov. Nanovo smo uredili kotalkališče, otroško igrišče, dobili smo nove uslužnostne lokale. Velika pridobitev je bila asfaltirana cesta Petrovčice—Velenje, ki jo bodo v bližnji bodočnosti podaljšali do Slovenjega Grada, s čimer bomo dobili dobro zvezo s Koroško. Velikega pomena bi bila tudi ureditev rudarskega muzeja v Velenjskem gradu.

Delo turističnega društva je skupaj z gostinskimi podjetji usmerjeno predvsem v propagando dejavnost. Izdali smo prospekte, v časopisih, turističnih vodičih in informativnih revijah pa objavljali reklamne oglase. Tujci so presenečeni nad novim mestom, njegovo ureditvijo in čistočo. Zaradi dobre propagande in dobrih zvez smo dosegli precej povečan obisk turistov. Turistični delavci si prizadevamo za lepšo ureditev mesta, sodelujemo pri sestavi načrtov za kulturne in športne prireditve. Med zabavnimi prireditvami je na prvem mestu pustni karneval, ki ga bomo skušali v bodoče še bolj organizirati. Skrbimo za nameščenje in obnavljanje turističnih tabel in za turistične vodiče. Uredili smo prodajo spominke in razglednic, katerih izbiro in kvaliteto bo še treba izboljšati. S številom nočitev v letošnji sezoni smo zadovoljni, v bodoče pa bo treba v glavni sezoni to število še povečati z vključitvijo zasebnih ležišč, ki nam jih je letos včasih primanjkovalo.

Skoda, da za zimski turizem še ni pogojev (vlečnice, umetno drsališče, zimsko kopališče). K razvoju mladinskega turizma pa je veliko prispeval počitniški center v Velenju, ki je dobro vođen in obiskan.

DELOVNI PROGRAM TOD VELENJE ZA LETO 1965

Prva naloga je propaganda za obisk naših turističnih objektov in postojank. V ta namen bomo natisnili vodič po Velenju, postavili na križiščih reklamne turistične table, založili kvalitetne razglednice in oskrbeli spominke. Izdelali bomo program prireditve za vse leto. Okrepiti bo treba turistični ribolov in posvetiti vso skrb razvoju zimskega turizma. Za prihodnjo sezono bomo sklenili pogodbe z zasebniki za oddajo privatnih ležišč turistom. Izvedli bomo nagradno tekmovanje v ureditvi balkonov in okolice hiš s cveticami in zelenicami. Sodelovali bomo tudi pri urejanju turističnih in kulturno-zgodovinskih znamenitosti.

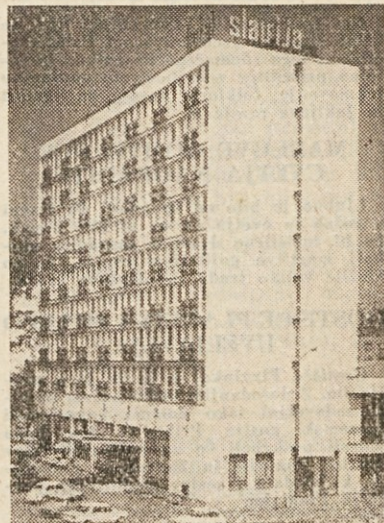
OBCINSKI PRAZNIK V VELENJU

Za letošnji občinski praznik so odprli v zdravilišču Topolišča sodobno urejen novi objekt Planika, ki ima 110 postelj. Na osrednji proslavi v Smartnem ob Paki pa so predali namenu novo asfaltirano cesto. Številnega obiska pa je bila deležna tudi razstava o uspehih občine Velenje.

HOTEL

»SLAVIJA« MARIBOR

Zgrajen in odprt leta 1963, 144 sob, telefon v vseh sobah, restavracija, snack-bar, garaže, parking, boksi za pse, taksi, menjalnica; cene solidne. Pre-nočišče za poslovne potnike 1.000—1.300, v snack-baru gostu juha 130, barski krožnik 300, golaž 260, dunajski filet z ocvrtim krompirjem 320 din itd. Priporočajo se za vaš cenjeni obisk.

»PARK HOTEL« NOVA GORICA

»Park hotel Gorica« — Nova Gorica s svojimi obrati: Koldvorska restavracija, gostilna »Zvezda«, gostilna »Pri hrastu«, bife na avtobusni postaji — se priporoča s priznano mednarodno kuhinjo, vipavskimi in briškimi vini. V kavarni vsak večer ples, najnižje cene.

HOTEL

»UNION« LJUBLJANA

Celjanom se priporoča za obisk Grand hotel »Union« Ljubljana hotel, kavarna, restavracija, klet, priznana odlična kuhinja.

ZIČNICA NA KRVAVEC OBRATUJE CELO LETO

Ob delavnikih: ob 7.30, 10, 11, 12, 13, 14, 15. in 17. uri. Ob nedeljah: ob 7, 8, 9, 10, 11, 12, 13, 14, 15. in 17. uri. Cena prevoza v eno smer je 200 v obe smeri 300 din.

Postojnska jama

je odprta tudi pozimi. V zimskem času ogled ob 9.30 in ob 13.30, za večje skupine tudi izven teh ur, po predhodnem dogovoru.

TURISTIČNA BIBLIOGRAFIJA

PROSPEKT DOBRNA

Turistično društvo in Zdravilišče Dobrna sta pravkar izdala po vsebini bogat barvni prospekt Dobrne. Redakcijo je oskrbel tov. K. Rožanec, naklada pa je 30.000 izvodov. Prospekt je tiskal Primorski tisk v Kopru, vendar s kvaliteto tiska nismo zadovoljni.

NOVA ŠTEVILKA OBJAV CELJSKE TURISTIČNE ZVEZE

Konec novembra je izšla že peta letošnja številka Objav Celjske turistične zveze, ki izhajajo že sedmo leto. Med zanimivim gradivom velja omeniti predvsem članek prof. Vudlerja o letošnjih turističnih prireditvah in prof. Župančiča o turističnih investicijah.

IVAN GORSIČ: ROGAŠKA SLATINA

Turistično društvo Rogaška Slatina je izdalo sedaj tudi v nemščini Vodnik po Rogaški Slatini. Publikacija, ki jo je napisal dolgoletni poznavalec Rogaške Slatine Ivan Goršič, je vzbudila med nemškimi gosti lepo zanimanje.

BARVNI PROSPEKT: CELJSKO TURISTIČNO PODROČJE

Celjska turistična zveza je pravkar izdala zelo lep barvni prospekt celjskega turističnega področja. Prospekt je tiskala Mladinska knjiga — Zavod za umetniško litografijo v Ljubljani. Osnutek in redakcija prof. Zorana Vudlerja, naklada 100.000 izvodov. Vložki v srbohrvaščini, nemščini in italijanščini. Po kvaliteti je to najboljši prospekt, kar jih je doslej izdala Celjska turistična zveza.

BARVNI PROSPEKT: CELJE

Olepševalno in Turistično društvo Celje je pravkar izdalo kvalitetni barvni prospekt Celja. Naklada 100.000 izvodov, tisk Mladinska knjiga — Zavod za umetniško litografijo v Ljubljani, redakcija in osnutek prof. Zorana Vudlerja. Vložki v slovenščini, nemščini in italijanščini. Prospekt spada med doslej najlepše v Sloveniji izdane prospekte in je bil na nedavnem gostinskem zboru v Rogaški Slatini ocenjen kot vzoren.

Ljubno

LETOŠNJA TURISTIČNA SEZONA

Turistično sezono smo letos nekoliko nategnili k čemer je pripomoglo krasno septembrsko vreme. Prvi poizkus z vnaprej organiziranim inozemskim turizmom se je kar dobro obnesel. Največ smo imeli Dunajčanov, ki jih je tamkajšnji potovalni urad ÖVB prevažal z štiri-najstrednjim avtobusom Dunaj-Ljubno. Gostje so bili zadovoljni in so zatrjevali, da lahko v prihodnje računamo s še večjim obiskom. Bojimo pa se, da nam bodo pri tej napovedi nagajale vsakodnevno se dvigajoče cene.

FLOSARSKI BAL

Naš tradicionalni FLOSARSKI BAL je kljub slabemu vremenu uspel. Poleg čilnosti tega »domačega praznika« je celotno prirediteljstvo zelo poživelo gozdarsko tekmovanje, folklorni nastop na Savinji in Jakijeva razstava.

MARLIJE GOJTELJICE CVETJA NAGRADITI

Ljubno je bilo od spomladi do jeseni v rožah in cvetju pa ne bi bilo napak, če bi turistično društvo nagradilo najbolj marljive gojteljice cvetja, ki so vložile veliko truda za olepšavo kraja.

GOSTIŠČE PLANINKA SE LEPO UVELJAVLJA

Gostišče Planinka se je že lepo uveljavilo. Z dosedanjim poslovanjem so bili zadovoljni tako domači kakor tudi inozemski gostje. Prihodnje leto bodo morali poskrbeti še za boljše ureditev gostišča Rogovile in Zadrutnik v Solčavi, ki spadata v sestavi gostinskega podjetja Planinka.

ANTE TEVŽ — SEDEMESETLETNIK

Letos je slavil svojo sedemdesetletnico Ante Tevž, ki se je rodil v Bočni 28. marca 1894. Osnovno šolo je obiskoval v Bočni ter v Gornjem gradu, kasneje pa je dokončal orlarsko šolo ter tečaj za občinske tajnike.

V začetku prve svetovne vojne je bil kot zaveden Slovenec zaprt na Ljubljanskem gradu, kasneje pa mobiliziran in poslan na rusko fronto; bil je ujet, pozneje pa je moral še na soško fronto. Po končani vojni je delal v lesni trgovini, največ v Beogradu. V tem času je tudi precej komponiral. Njegova najbolj znana kompozicija je Mi vstajamo, ena najboljših pa Gori, gori na planine. Leta 1930 se je vrnil na Ljubno. Ustanovil in vodil je godbo na pihala, bil je soustanovitelj takratnega tujsko-prometnega društva ter ljubanske podružnice SPD. Takoj po vdoru okupatorja se je preselel v Beograd, kjer je bila njegova gostoljubna hiša pribežališče slovenskih izganjencev. Po osvoboditvi se je vrnil na Ljubno, kjer se je lotil obnove društvenega življenja. Pevski zbor, prosvetno in kulturno življenje, predvsem pa turizem nosijo pečat njegovega vestnega dela. K jubileju naše iskrene čestitke.

Solčava-Logarska IZ LOGARSKÉ DOLINE

Turistično društvo Solčava je odprlo letos svoj lepo urejen bife na parkirnem prostoru pred slapom Rinka. Bife je v letni leseni hišici. — Letos je uspešno nekaj tujskih sob tudi Plesnik. Sobe so lepo urejene. — Stevilni turisti tudi vprašujejo kdaj bodo Logarjeve sestre dokončale svoj znani pension in kdaj se bo lotil Logar svojega gostišča?

OBNOLJENA RINKA V SOLČAVI

Letošnje poletje je Tajništvo za notranje zadeve celjskega okraja odprlo svoj počitniški dom Rinka v Solčavi. Dom je čudovito urejen in dobro oskrbovan ter je vsakomur dostopen. Notranje prostore krasijo številne slike slikarja Horvata-Jakija in je dom že skoraj mala Jakijeva galerija. Priporočamo obisk tega res lepega doma.

PODJETJE FINOMEHANIKA CELJE, KOCBEKOVA ULICA

Popravila pisalnih, računskih in knjigovodskih strojev, registrirnih blagajn ter razmnoževalnih aparatov in ostala v stroko spadajoča dela.

Mozirje

LETOŠNJA SEZONA

Minula turistična sezona nas ni razočarala. Ze pred pričetkom sezone smo dobili prospekt našega kraja, ob pomoči celjske zveze pa smo razvili obsežnih propagando zlasti po časopisih sosednjih republik ter razposlali prospekte in cene na razna podjetja. Ob koncu sezone smo ugotovili, da je število inozemskih nočitev precej poraslo, število domačih pa le neznatno, v celoti zaznamujemo, povečanje za preko 10 %.

V MOZIRJU RABIMO NOVO GOSTIŠČE

V Mozirju se kaže vedno bolj potreba, da bi v najkrajšem času zgradili novo gostišče, kajti sedanje ne ustrezajo zahtevam sodobnega turizma. Za ta predlog smo zainteresirali vse merodajne činitele v občini in v okraju s posebno spomenico. Naš odbor je zavrnil zamisel, da bi se v ta namen adaptiralo kako staro gostišče ali drugo poslopje.

KOMUNALNA DELA TURISTIČNEGA DRUŠTVA

Turistično društvo je v minuli sezoni izvršilo nekaj popravil komunalnih naprav, pravzaprav dela, ki spadajo v delokrog krajevne skupnosti. Mnogo je bilo stroškov, predvsem ob mozirski strugi.

RIBISKA IN GASILSKA PRIREDITEV

V minuli sezoni sta bili v Mozirju dve lepi prireditvi. 12. julija je bil dan savinjskih ribičev, sredi avgusta pa je gasilsko društvo obhajalo 75-letnico svojega obstoja. Obe prireditvi sta lepo uspeli.

Franjo Vajd

INTEGRACIJA GOSTINSKIH PODJETIJ IN NOVI ZAVOD ZA POSPEŠEVANJE TURIZMA

Občinska skupščina Mozirje je postala soustanovitelj posebnega zavoda za pospeševanje turizma, ki bo imel svoj sedež v Slovenjem Gradcu. Turistični delavci se z ustanovitvijo tega zavoda ne strinjajo, ker je njegovo področje tako, da posega v delovno področje turističnih društev in turistične zveze. Občinska skupščina je izglasovala tudi integracijo gostinskih podjetij, ki so sedaj združena v dveh podjetjih, in to podjetju Planinka, ki ima svoj sedež na Ljubnem ter v podjetju Turist, ki ima svoj sedež v Mozirju.

R. N.

USPELA KONFERENCA GORNJESAVINJSKIH TURISTIČNIH DRUŠTEV

4. nov. je bila v Mozirju lepo obiskana konferenca gornjesavinjskih turističnih društev (Mozirje, Gornji Grad, Ljubno, Luče in Solčava), ki so se je udeležili tudi predsednik TZS dr. Dougan, predsednik občine ing. Korber, predsednik CTZ Jenko in drugi. Na konferenci so proučili celotno problematiko letošnje sezone, pogovorili pa so se tudi o pripravi za prihodnjo sezono, ki so že v polnem teku.

Gornji grad

TURISTIČNI GORNJI GRAD

Geografska lega Gornjega grada in njegova preteklost sta ustvarili pogoje, da se je razvil v pomembno turistično središče. Ne razkošne, pač pa harmonično oblikovane stavbe, novi spomenik NOB, posebno baročna katedrala, nudijo tujcem mnogo zanimivega, še posebej Kremsler-Schmiedove slike.

Bliznje turistične in planinske postojanke Menina planina, Lepenatka, Rogatec, Cernivec, dolina Kanolščice, Sokata ter 34 km oddaljena Logarska dolina so letoviščarjem za čas bivanja v Gornjem gradu lepo razvedrilo. Znamenita so tudi večala, na katerih ni bil nihče obošen. Weekend naselje z 41 hišicami in 38 ležišči, četrt ure hoda iz Gornjega grada je postalo zelo priljubljeno. Ob reki Dreti je naravno kopališče, ki je že premajhno za številne goste. Poročila o letošnji sezoni kažejo, da je letošnja sezona prekosila lansko, čeprav se je začela zelo pozno zaradi slabega vremena. Zavedamo pa se, da bodo turistični uspehi večji šele takrat, ko bomo letni dodali tudi še zimsko sezono.

Rozika Rifelj

NOVE TURISTIČNE KAPACITETE V GORNJEM GRADU

Z adaptacijo gornjega nadstropja Zadrutnega doma je dobil Gornji grad 26 sodobnih in komfortnih ležišč, ki bodo gotovo doprinesla k nadaljnjim turističnim afirmacijam Gornjega grada. Do prihodnje sezone pa je treba urediti še restavracijske prostore, ki so nujno potrebni obnove.

Rogaška Slatina

LETOS IZREDNA SEZONA

Do konca septembra je bilo letos v Rogški Slatini skupno 214.534 nočitev, od tega 54.593 nočitev inozemcev; skupno 11 % več nočitev, inozemcev 27 % več kakor lani. V zdravilišču so dosegli že konec oktobra 138.000 nočitev — toliko kakor lani celo leto. Do konca leta predvidevajo okoli 155.000 nočitev samo v zdravilišču, vsi skupaj pa bodo dosegli okoli 260.000 nočitev.

SEDANJE IN BODOČE INVESTICIJE

Zadnje dni novembra bodo odprli novo moderno zdraviliško poslopje »Nova terapija« imenovano. V njem bodo ambulante, kopališča, upravni prostori, 25 ležišč za specialno zdravljenje, dnevni prostori, kavarna itd.

Z ureditvijo kopališča v Novi terapiji bosta prenehali dosedanja stari kopališči. V Styrii bodo sedanje kabine preuredili v sobe in pridobili tako 22 ležišč. Staro terapijo pa bodo začasno uporabili za obrtne delavnice, kasneje pa jo bodo podrli, saj je na tem mestu predvidena cesta. Po adaptaciji Styrie pride na vrsto še Zagrebški dom, kjer bodo pridobili kakih 50 ležišč. Vsa ta dela bo izvedlo zdravilišče. Na nekaj manjših adaptacij se pripravljajo tudi v zdraviliško-gostinskem podjetju, kako pa bo z gradnjo novega hotela, za katerega lokacijo je bilo toliko govorjenja, pa nihče ne ve nič točnega.

KAJ BO Z NOVIH VODOVODOM

Znano je, da je stanje sedanjega vodovoda kritično. Letos smo imeli k sreči dovolj dežja tako, da ta problem ni bil preveč pereč. Toda stanje je vsako leto slabše, gostov je tudi vedno več in s tem tudi večja potrošnja vode. Zaenkrat bi bilo treba položiti dodatni vod do zajetja v Gaberniku. Čeprav znašajo stroški okoli 200.000.000 din, bo treba ta sredstva čimprej najti.

NEKAJ PRIPOMB K MALENKOSTIM

Škoda se dela, ker dež namaka za Pošto zložene vrtno ograje, veranda na Pošti potrebuje prihodnje leto malo obnove ali vsaj barve, enako velja tudi vremenski hišici, napis Tonka pri fotografu ni preveč reprezentativen, »relief« iz odpadlega ometa in vlažne odpadajoče opeke na stari Terapiji ni nikomur v ponos, oboje velikih vrat poleg stavbe, kjer je pekarna, čaka na popravilo in barvo, hiša 68, tik pred železniškim prečkanjem ceste, kliče po obnovi. Vse to kar smo našli in še marsikaj podobnega bi se dalo urediti brez milijonskih investicij. Kmalu bo spet nova sezona!

Komunalno podjetje

Rogaška Slatina

izvršuje razne komunalne
usluge in se priporoča za
naročila.

Dobrna

IZREDNA TURISTIČNA SEZONA

Na Dobrni so imeli letos rekordno sezono. Skupno število nočitev znaša do konca septembra 119.331 ali 51 % več kakor lani, od tega je bilo 7.601 inozemskih nočitev — povečanje nasproti lanskemu letu za 82 %. Toliko nočitev na Dobrni še ne pomnijo. Kakor vse kaže, bo zdravilišče zasedeno tudi preko zime.

KAJ BO S CESTO IN NOVIH HOTELOM

Prebivalci Dobrne se sprašujejo, ali res ne bo nikoli urejena cesta Višnja vas — Dobrna, zanima jih pa tudi, kdaj bodo pričeli graditi nov hotel, ki je glede na izredno povečanje nočitev nujno potreben in tudi ekonomsko utemeljen.

VEČJA TURISTIČNA PRIREDITEV TUDI NA DOBRNI

Kakor vse kaže, bo prihodnje leto tudi na Dobrni večja turistična prireditev, ki jo namerava organizirati turistično društvo s sodelovanjem agilne lovske družine.

TUDI LETOS TURISTIČNA PREDAVANJA

Turistično društvo bo tudi letošnje zimo organiziralo več zanimivih predavanj z barvnimi diapozitivi.

USPOSOBITI VEČ OBJEKTOV S KURJAVO

Letošnja posezona nam kaže, da bi bilo nujno še v nekaterih zdraviliških objektih urediti kurjavo.

»SLOVENIJALES«

Celje

Zidanska ulica

nudi potrošnikom največjo izbiro, najboljšega pohištva.

Zdravilna voda »DONAT«

Pri zdravljenju hemoroidov (zlate žile) je prvi pogoj redno iztrebljanje. S tem se ublažijo bolečine in krči. Učinkovito in naravno sredstvo je rogaški »Donat« vrec. Zahtevajte ga v svoji trgovini.

TEHNOMERCATOR

CELJE

Nudi po konkurenčnih cenah: elektrotehnični material, radioaparate, televizorje, gramofone, gospodinjske stroje, steklo, steklene izdelke, jedilni pribor in porcelan, gradbeni material, barve in kemikalije.

Kovinsko podjetje

»KLIMA«

CELJE, Vodnikova ulica 6
Tel. h. c. 21-56

Izdelujemo in montiramo: kompletne ventilacijske in klimatične naprave. Poleg vseh v stroko spadajočih del instaliramo tudi vodovode in vse vrste centralnih kurjav.

KEMIJA IMPEX

Uvozno in izvozno podjetje
Ljubljana

Titova 25

Telefon: 33-266 (8 vodov)
Telegram: Kemimpex, Ljubljana
Telex: Kemimpex, Ljb 05-177

Izvažajo:

kemične izdelke (kalcijev karbid, tekoči klor, živosrebrni oksid, svinečni minij, cinkovo belilo, vodikov peroksid, kalcijev cianamid, polivinilacetat, cinkosulfat, cinkoksitetrakromat, sredstva za zaščito rastlin itd.) — plastične mase (penasta plastična masa, poliestrske ronole za izdelavo gumbov, melaminske plošče za oblogo pohištva itd.) — tekstilna in usnjarska pomožna sredstva — papir, kartone in lepenske, pisarniški material — steklo, porcelan in keramiko (steklenice, razsvetljavno steklo itd.) — ben-tonit,

Uvažajo:

kemične izdelke, anilinske barve, tekstilna in usnjarska pomožna sredstva, naravni in sintetični kavčuk, plastične mase — porcelan, specialne papirje itd.

PROF. STANKO LORGER KOMENTIRA ŠPORTNO SEZONO

Vsekakor smo lahko Celjani ponosni na uspehe, ki so jih v pretekli sezoni dosegli naši najboljši športniki.

Naj tokrat začnem z atletiko, saj je še vedno naš reprezentativni šport. Celje pa še vedno mesto atletike. Skoraj ni bilo tedna v minuli sezoni, da nas ne bi atleti razveselili z odličnimi rezultati. Komu se niso ogrele dlani, ko je ploskal odličnim dosežkom Lubejeve, Vivoda, Leška, Červana Vaziča, predvsem pa odlični Stamejčičevi, ki je prav na celjskem atletskem stadionu postavila celo svetovni rekord v teku na 80 m čez ovire. Ekipni uspehi naših mladink, mladincev, članic in članov pa so potrdilo, da je atletika v Celju še vedno šport številka ena.

Tudi nogometaši so s svojim vstopom v II. zvezno ligo dosegli svoj doslej največji uspeh. V zadnjih tekmah nas niso razočarali in so nam nudili dosti razburljivih in veselih uric na Glaziji. Bilo je tudi nekaj spodrseljajev, brez katerih v športu ne gre. Mesto, ki ga Kladivar trenutno zavzema, je zadovoljivo, rezultati pa kažejo, da bo ostal v II. zvezni ligi.

Rokomet, košarka, kegljanje in ostali športi žive, žal, svoje bolj samotno življenje. Vsi želimo, da bi prišli kar najhitreje na zeleno vejo in nas pričeli razveseljevati s svojimi dosežki. Ali imajo za to pogoje, predvsem materialne?

18. olimpijske igre na Japonskem niso minile brez sodelovanja naših atletov. Kar štirje celjski atleti so se udeležili teh iger, žal, s precej spremenljivo srečo. Draga Stamejčič je bila odlična in je dosegla peto mesto v peterboju in se prebila kljub poškodbam v finale teka na 80 m čez ovire. Roman Lešek je bil kar soliden, trdim pa, da je dosegel rezultat in uvrstitev pod svojimi zmoglostmi. Červan je zadovoljil le z uvrstitvijo, manj z rezultatom. Vazičevega nastopa pa res ne moremo oceniti za uspešnega. Zakaj je sploh nastopal v dveh disciplinah? Ali ne bi bilo bolje, da bi se zbral le za eno panogo in ne trošil svojih psihičnih in fizičnih moči v toliko nastopih? Ali niso tovariši iz vodstva, saj jih je bilo dovolj, o tem razmislili?

No, kljub vsemu pa smo lahko zadovoljni z nastopom celjskih športnikov na letošnjih olimpijskih igrah, pa tudi z njihovimi rezultati doma in drugod.

ŠE MALO ZNANO SMUČIŠČE

Braslovško in Nazarsko Dobrovlje, ki je v narodnoosvobodilni borbi prešlo v zgodovino, je še malo znano našim smučarjem. Tam so idealni tereni za začetnike in izvežbane smučarje.

Res je, da tam še ni nobene planinske postojanke, vendar imajo smučarji pri kmetu Spanu pod cerkvijo na Čreti prijazno zatočišče, da si lahko pripravijo toplo hrano in se tam pogrejejo.

Pot na Dobrovlje je pred nekaj leti zelo dobro markiralo PD Celje in pelje iz Braslovč v Partizanski cesti navzgor, najprej v serpentinah, nato pa bolj zložno po gozdovih in končno do dobroveljskih planin na Čreti, kjer stoji dve cerkvi.

Od tod je lep razgled po vsej Gornji Savinjski dolini.

Na obeh straneh pod cerkvama je dovolj prostora za smučarje, ki se lahko nato vrnejo s Črete na Vransko, odkoder imajo ugodne avtobusne zveze proti Celju.

Pot iz Braslovč na Vransko je dolga približno 4 ure.

Dr. E. Mejak

Karel Jug

NOGOMETAŠI KLADIVARJA V II. ZVEZNI LIGI

V poletnih mesecih letos se je Kladivar prvič v zgodovini svojega obstoja prebil v II. zvezno nogometno ligo. Veselje med igralci in tisočev ljubiteljev privlačne nogometne igre je bilo nepopisno. Vstop v višjo stopnjo tekmovanja so si priborili nogometaši domačini brez »kupljenih« igralcev. Bil je to skromen kolektiv 14 igralcev, med njimi pa kar 11 delavcev! Celjski okraj je s tem dobil možnosti, da ob nedeljah na tisoče ljubiteljev športa najde svoje razvedrilo na Glaziji ob spremljanju kvalitetnejših nogometnih tekem.

Športni delavci in igralci Kladivarja pa so se znašli sredi novih skrbi in odgovornosti, ki jo terja

divar le enkrat klonil, na tujih pa je trikrat podpisal kapitulacijo. V desetih kolih kaže izkupiček zadovoljivo bilanco, saj je tu skorajda 50 % dosegljivih točk! Zavedati se moramo, da je Kladivar stopil v zvezno ligo brez večjih apetitov po boljših mestih. Ostal je zvest svojim igralcem, ki tvorijo trdno jedro ligaške enajstovice in prav s to domačo ekipo želi dokazati, da je možno nastopati z bolj skromnimi rezultati tudi v II. zvezni ligi. Doslej je ta politika pokazala pozitivne sadove in je tako Kladivar postal prav zaradi tega najbolj simpatično moštvo v II. zvezni ligi. Igralci so si že pridobili precej dragoce-

Zmagovito moštvo Kladivarja pred tekmo s Splitom dne 1. 11. 1964 Foto K. Jug

sodelovanje v zvezni ligi. Upravičeno lahko trdimo, da so doslej vse težave zadovoljivo premagovali, pa čeprav Celje ni bilo pripravljen na te nove naloge in dolžnosti. S skromno okrepitvijo le treh igralcev je Kladivar s svojimi lastnimi silami doslej uspešno nastopal v družbi že prekaljenih enajstoric v tem zahtevnem tekmovanju. Po robu se je postavil celo moštvo iz vrha lestvice, ki imajo v zvezni ligi že bogate izkušnje, pa tudi »dragocene« igralce. Na domačem igrišču je Kla-

nih izkušenj in tehničnega znanja, ki ga s pridom vpletajo iz srečanja v srečanje ter s tem dopolnjujejo že svojo prislovično borbenost. Vse preveča pač samo ena samcata skromna želja — ostati v družbi najboljših! Po dosedanem izkupičku zbranih točk smo lahko prepričani, da jim bo to tudi uspelo, pa čeprav je tudi na začetju lestvice precejšnja gneča. Brez dvoma pa obstane v družbi najboljših ni le želja igralcev samih. Za seboj imajo na tisoče ljubiteljev te igre iz celotne republike.

Ali bo Kladivar ostal v II. zvezni ligi?

IZJAVE ZNANIH CELJSKIH ŠPORTNIKOV ZBRANE ZADNJE DNI OKTOBRA

To vprašanje smo zastavili nekaterim znanim Celjanom športnikom. Čujmo njihove odgovore:

JOZE COH, eden znanih in vztrajnih športnikov starejše generacije (nogomet, namizni tenis): Sem mnenja, da se bo Kladivar obdržal v II. ligi, saj igrajo fantje, razen nekaj izjem, kar lep nogomet. Menim pa, da bi lahko bili še bolj borbeni. Kladivarju bi štel v dobro še to, da ima najmanj uvoženih tujih igralcev od vseh treh slovenskih drugoligašev.

STANKO LORGER, državni lakhoatletski prvak: Če bo Kladivar tako nadaljeval — izkoristiti pa morajo zmago za ostre kondicijske in tehnične treninge, kar jim po mojem mnenju še manjka — bo srečno preстал prvo leto v II. zvezni ligi.

TRENER KLADIVARJA TOV. PANIC: Doslej gre vse po načrtu. Iztržili smo planirane točke z ekipo, ki se je šele prilagajala v novi družbi kvalitetnih moštev. Start je bil uspešen in kljub neugodnemu zrebu v tem tekmovanju je naša razvrstitev na tabeli zadovoljiva (11. mesto). Kladivar ima odlične posameznike, ki razpolagajo s precejšnjim tehničnim znanjem, ne znajo pa se še vedno vključiti v kolektivno igro. Odpraviti je treba individualno izživiljanje nekaterih igralcev, ustvariti solidnejši kolektivni duh in okrepiti obrambo. Z zaupanjem v nadaljevanju tekmovanja in se ne bojim, da bi morali zapustiti družbo najboljših.

IVAN HRIBERNIK, eden najbolj priljubljenih igralcev Kladivarja, po poklicu klepar, ki je zvest Kladivarju ves čas svojega dolgoletnega igranja: Pošteno smo si zaslužili z dolgoletno vadbo in napori na tekmovanjih vstop v II. zvezno ligo. Vse igralce preveča trdna volja, da nove družbe v II. zvezni ligi ne bomo zlepa zapustili. Društvena pripadnost, povezanost s Celjem in širšim zaledjem

ter požrtvovalnost naših društvenih funkcionarjev so močne moralne silnice, ki nam vlivajo moči pri premagovanju novih naporov v zahtevnem tekmovanju. Smo moštvo fizičnih delavcev, ki smo se prekalili že na svojih delovnih mestih. Ta element vnašamo v igro, saj brez fizičnih moči in borbenosti tudi v nogometu ne gre. Če k temu pridamo še tehnično znanje, ki ga tudi ne manjka, pa lahko uspevamo. V jeseni smo planirali 12 točk in sem 5 kol pred zaključkom prvega dela tekmovanja trdno prepričan, da jih bomo zbrali. Spomladi nam bo lažje. Imamo že izkušnje, spoznali smo nasprotnike, pa tudi naša enajstovica je že dobila svojo fizionomijo. Že smo se vrgli in vedno manj je spodrseljajev. Sem pa tja so še slabosti, toda kje jih pa ni? Nogomet je pač igra, kjer se tak teoretik ne more ničesar načrtovati z gotovostjo vnaprej. V tem je pač vsa mikavost te igre, ki priteguje na tisoče gledalcev.

Riko Presinger, predvojni nogometaš zveznega razreda in dolgoletni državni prvak pravi:

Prav gotovo je uvrstitev celjskih nogometašev v višje tekmovanje dosežen uspeh, ki ga skoraj ni bilo pričakovati. Tudi sedanj položaj Kladivarja na lestvici je ugoden. V desetih kolih so si priborili devet točk. Pri tem moramo upoštevati, da so morali zaradi čudnega zaporeda kar štirikrat zaporedoma v goste. V zadnjih petih kolih igrajo zopet tri tekme zaporedoma na domačem igrišču, kar pa jim odpira možnosti, da osvoje še pet do šest točk. To pa bi skupno z že osvojenimi točkami zadostovalo, da se Kladivar uvrsti v jesenskem delu tekmovanja na solidno deveto ali deseto mesto. To pa bi že bila precejšnja garancija, da v spomladanskem nadaljevanju osvoje

Brez dvoma se tudi širok krog ljubiteljev športa strinja z ugotovitvijo, da Kladivar uspešno nastopa v II. zvezni ligi in s svojo igro vlija spoštovanje vsem enajstoricam zahodne skupine lige. Na celjskih tleh je v jeseni poskrbel za marsikatero veselo uro svojim gledalcem.

Ob vseh teh razveseljivih dejstvih pa vsekakor ne moremo mimo grenkega spoznanja, da je povprečna starost sedanje ligaške enajstovice 27 let, da bo slej ko prej moralo priti do menjave generacije. In kje jo imamo? Mladina Kladivarja in Celja je na repu slovenske mladinske nogometne lige! Vsak kvalitetni vrh mora imeti za seboj množično osnovo. Takšen je pač prirodni zakon v športu! S podvojeno silo bo treba reševati pionirski in mladinski nogomet, posvetiti mu vso pozornost, nuditi mu kvalitetne trenerje in pritegniti tej igri nekaj sto mladih ljudi. Le v tem lahko pričakujemo nadaljnjo uspešno raven celjskega nogometa, sicer smo zapisani nazadovanju, ki si ga nihče ne želi.

UMETNO DRSLIŠČE BO ALI NE BO?

Dela v Mestnem parku, kjer urejajo umetno drsališče sicer napredujejo v kolikor pa bo drsališče do konca decembra urejeno pa zavisi od sredstev za nabavo strojne opreme (kompresorjev). V kolikor nove naprave ne bodo nared, bo drsališče usposobljeno kakor vsa leta doslej, kadar bo ustrežna temperatura.

ALI BO DEL SVETOVNEGA HOKEJSKEGA PRVENSTVA V CELJU?

Se ta mesec bo morala celjska občinska skupščina odločiti dokončno ali bo marca 1966 del svetovnega hokejskega prvenstva v Celju. Celjska športna in turistična javnost pričakuje pozitivno odločitev tudi zaradi mednarodnega pomena te prireditve.

BODO BALKANSKE ATLETSKE IGRE V CELJU

Celjsko športno javnost zelo zanima odločitev, če bodo prihodnje balkanske atletske igre v Celju kakor smo informirani, zavisi odločitev od celjske občinske skupščine.

nadaljnjih osem, do devet točk in si tako zagotovijo obstanek v drugi zvezni ligi.

Vsekakor bi lahko bilo še mnogo boljše, ko bi nekateri igralci, kakor Hribernik, Remete, Devčič in Binkovski izponjevali navodila in medsebojno razumevanje z ostalimi igralci zavestno utrjevali kolektivne akcije. Tako pa je še vedno mnogo preveč individualnega preigravanja. Večje uspehe lahko pričakujemo le ob mnogo boljši kolektivni igri celotnega moštva. Zelja po izstopanju posameznikov individualnim načinom igranja mora odpasti. To pa bo mogoče doseči le z večjo disciplino igralcev in z energičnimi ukrepi tehničnega vodstva, če igralci navodil ne izpolnjujejo.

Dosedanji rezultati so naslednji: Kladivar — Sloboda (Tuzla) 1:1, BSK (Slav. Brod) — Kladivar 2:2, Kladivar — Lokomotiva (Zagreb) 1:4, Kladivar — Rudar (Kakanj) 4:1, Kladivar — Maribor 2:2, Slavonija (Osijek) — Kladivar 6:0, Olimpija — Kladivar 3:1, Istra (Pula) — Kladivar 1:4, Borac (Banja Luka) — Kladivar 4:1, in Kladivar — Borovo 3:0. Za uspešen zaključek jesenskega dela tekmovanja, ki bi skoraj zagotovil obstanek Kladivarja v drugi zvezni ligi, bi bilo torej potrebno, da celjski nogometaši v preostalih petih tekmah osvoje še šest točk. Če pogledamo nasprotnike, potem ugotovimo, da je to mogoče. Kladivar igra v naslednjih nedeljah doma s Splitom, Celikom (Zenica) in Sibenikom, gostuje pa v Varaždinu (Varteks) in v Hrašnici (Famos).

Zaskrbnjujoči so še materialni pogoji. Samo obljube niso dovolj za nadaljnje tekmovanje. Treba bo z vso resnostjo rešiti vse te probleme. To pa za močno industrijsko središče Celje ne bi smel biti problem, kakor ne sme biti problem splošno finansiranje telesne in športne vzgoje na sploh.

P. S. Kladivar — Split 1:0, Kladivar — Celik 3:2 in Kladivar — Sibenik 0:3.

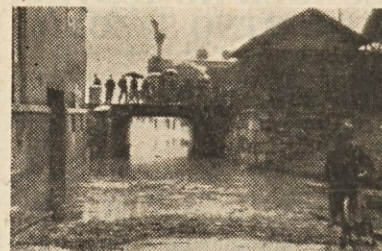
Tole je estalo od nekdanjega mosta pri Pantnerju. Končno bo treba zgraditi novega, saj je ta most nujno potreben.

Takšna je bila slika velikega jezera ob Ipavčevi ulici. V ozadju nova šola ob Dečkovi cesti

Voda je zalila tudi industrijski predel našega mesta. Delovni kolektivi so rešili pred stihijo kar so mogli

Podvoz pri Pošti je spet zalila voda. Vozlajno bo treba regulirati, sicer nas bo še večkrat presenetila

CELJSKI KINOLOGI PRI DELU

V Celju imamo klub za vzrejo športnih in službenih psov, čigar glavna dejavnost je šolanje psov za koristne namene. Ta panoga je v zveznem merilu razmeroma mlada, v Sloveniji pa deluje že kakih 40 let. Nepoučeni ljudje vidijo v tej dejavnosti bolj nekak cirkus kakor pa njen pravi namen: rejo in šolanje čistopasemskih psov, katerih znanje je lahko v pomoč policiji, vojski, saniteti in gorski reševalni službi (lavin-ski psi). Naloga kinološke dejavnosti pa je tudi ohranitev vrste čistopasemskih psov.

Pes je kot žival izredno bister, pogumen in zvest človeku. Šolanje psa je prilagojeno tako, da pes samo posnema to, kar ga učimo, in se naučenega s pridom poslužuje, kadar gre »zares«. Šolanje psa traja najmanj pol leta vsakodnevne dela in terja od človeka veliko potrpežljivosti. Marsikdo ima lepega, čistopasemskega psa, pa se z njim ne ukvarja, kar je škoda, ker mu odteguje tisto, kar je pes po svojih lastnostih zmožen nuditi gospodarju. Temu so dostikrat vzrok stanovanjske razmere, največkrat pa gospodarjeva brezbrzičnost, ki meni, da je pes dovolj odpravljen že s tem, da ima dobro in obilno hrano.

ZMAGOVALNA EKIPA — PRVAK JUGOSLAVIJE 1963. Od desne proti levi: vodnik M. Tratnik s psom Falkom, vodnik Z. Robić (absolutni prvak SFRJ) s psom Fabisom in vodnik V. Tanko s psom Atilo.

Klub za vzrejo športnih in službenih psov v Celju obstaja že 10 let. Ima vzorno urejeno vežbališče in redne letne tečaje za šolanje psov. Vsako leto prireja javne nastope z ekipami šolanih psov v raznih krajih Slovenije.

Klub se je udeleževal mednarodnih tekem in srečanj z inozemskimi ekipami in si priboril številna domača in tuja priznanja in odlikovanja. Na prvem zveznem tekmovanju šolanih psov v Celju 1963 je celjski klub zasedel prvo mesto, tako ekipno kakor pri posameznikih. V. Tanko

»CENTER« trgovsko podjetje — Celje

Naše samopostrežne trgovine so sodobno urejene ter nudijo v veliki izbiri in po konkurenčnih cenah vse, kar potrebujete za gospodinjstvo.

PISMA UREDNIŠTVU

ŠTEVILNA PISMA BRALCEV OB SPOMLADANSKI ŠTEVILKI

K spomladanski številki našega lista je dobilo naše uredništvo okoli 31 pripomb. Od tega 20 pozitivnih in 11 negativnih.

Naši bralci so zahtevali večje črke, več športa, tribuno bralcev, večje in več slik, več veselih pesmic in bodic, več kritičnih pripomb, nekaj karikatur, večji obseg lista, razširjeno rubriko iz naših krajev in še podrobnejše biografije v rubrikah »Naši jubilanti« ter »In memoriam«.

Uredniški odbor je pripombe proučil in jih skoraj vse upošteval. Poglejte si to številko in nam pišite! Če bomo le mogli, vam bomo ustregli.

Uredništvo

TURISTIČNE EKSKURZIJE IN OBISKI OPERNIH PREDSTAV!

Spoštovani tovariši urednik! Radi bi se javno zahvalili Oplešvalnemu in turističnemu društvu Celje za izvedbo cenjenih in odlično organiziranih ekskurzij na Grossglockner, Dolomite, v Pomurje, na Dolenjsko, Skomarje, v Kamnik in Kranj ter na več opernih predstav. Predlagamo, da s tem nadaljujete!

Stanka Umek, blagajničarka
Fran Roš, pisatelj
Viktor Godnik, urar, mojster
Plahuta Marija, upokojenka
Rode Marica, uslužbenka
Dr. Anton Debeljak, zdravnik

GOSTINSKI DELAVEC O GOSTIH

Spoštovani tovariši urednik! Danes bi se rad oglasil k besedi tudi eden izmed gostinskih delavcev. Vedno beremo kritiko na naš račun, danes pa bi rad napisal nekaj besed o gostih. Takale so moja opažanja o gostih: Polovica gostov je vljudnih in neoporečnih, druga polovica pa se deli med sitneže, nergače in nesramneže. S tistim gostom ni hudo, hujše je z nergači in nesramneži. Ti dve skupini nista nikoli zadovoljni, napihujeta vsako našo napako, nas tikajo, so nesramni do ženskega strežnega osebja, včasih pa pozabijo tudi plačati, ali še bolj pogosto pozabijo nekaj plačati. Vedno kaj zatajijo — hote ali nehot. O nesramnejših povem še to, da odnašajo s seboj časopise, pepelnike, cvetlice, vaze, jedilni pribor, s cigaretami ogorki zažigajo namizne prte, mečejo cigarete ogorke po tleh itd. O tem redkokdaj kdo spregovori. Mogoče bi bilo treba napisati še kaj o izzivačih, huliganih in pretepačih. Zanima me, če boste to pismo objavili. Res, mi gostinci marsikaj pogrešimo, večkrat pa tudi naši spoštovani gostje.

Gostinski delavec

PRIJAVLJANJE ZA SERVIS IN VIŠKE CENE PRI AVTO CELJE

Naročnik Š. M. iz Celja vprašuje, zakaj se je treba za servis avtomobilov predhodno prijav-

ljati. Zdi se mu tudi, da so cene servisnih uslug zelo visoke.

Podjetje Avto Celje nam je na to vprašanje odgovorilo (dopis 36/64 z dne 24. 10. t. l.), da je prijavljanje potrebno zato, da delo enakomerno razporedijo, kar bi bilo sicer nemogoče. Glede cen pa pravijo, da jih v povprečju niso bistveno povečali (nekateri so zvišali, nekatere pa so celo znižali) pač pa so se povečale cene rezervnim delom, ki jih tudi težko dobijo; na spremembe cen pa ne morejo vplivati.

ZAKAJ VEČKRAT ZMANJKA ROGAŠKE VODE TEMPEL 53?

Bralec M. I. vprašuje, zakaj v Celju večkrat zmanjka rogaške vode Tempel 53?

Zdravilišče Rogaška Slatina nam je odgovorilo (dopis 13,03-L-18/1 z dne 28. 10. 1964), da je sedaj rogaške vode dovolj na razpolago, poleti pa so imeli preveč naročil in niso mogli vsem takoj ustreči.

PRED EKONOMSKO ŠOLO POKRPAJTE PLOČNIK!

Bralec M. I. vprašuje, kdaj bodo pokrpali pločnik pred Ekonomsko šolo in na vogalu pri bivšem Obrtnem domu.

Prejeli smo zadovoljiv odgovor Podjetja za ceste, naslednjega dne pa so poslali tudi že delovno ekipo, ki je pločnik popravila,

CESTE V CELJU SO SLABO VZDRŽEVANE

Bralec M. Č. vprašuje, zakaj so občinske ceste tako slabo vzdrževane.

Podjetje za ceste nam je poslalo obširen odgovor, iz katerega je razvidno, da je občina Celje letos namenila za vzdrževanje cest le 47 milijonov, potrebnih pa bi bilo vsaj 95 milijonov. Ker so bila meseca septembra izčrpana že vsa razpoložljiva sredstva in je občina še vedno dolžna podjetju 20.000.000 dinarjev, so s septembrom prenehali ceste sploh vzdrževati, razen v takih primerih, kjer je ogrožena varnost.

Op. ur. Zdi se nam, da mora občinska skupščina to zadevo urediti. Ta sredstva se morajo najti! Zdi se nam tudi pravilno, da bi občinska skupščina to stanje pojasnila.

PRED POSTAJNIM POSLOPJEJEM JE TREBA DOVOLITI PARKIRANJE

Bralka B. S. iz Celja predlaga, da je treba dovoliti parkiranje pred izhodom postajnega poslopja, kadar koga pričakujemo, ki prispe z vlakom.

Z oddelka za notranje zadeve pri občinski skupščini so nam telefonično sporočili, da je pri postajnem izhodu dovoljeno parkirati na desni strani ob gostinskem povljonu.

Razgovor z mojstrom Umekom

Lepo mesto: Mogoče najprej nekaj biografskih podatkov?

Ivo Umek: Rodil sem se v Celju, 12. januarja 1910. Osnovno šolo sem obiskoval v Celju, pomočniški izpit za električarja sem napravil leta 1933, pozneje še mojstrski izpit in izpit za višjega specialista, pa pred 35 let izpit za kinooperaterja, pa radio stroko pa še nekaj tečajev. Vseskozi delam pri celjski javni razsvetljavi. Sedaj sem vodja skupine, ki vzdržuje javno razsvetljavo.

Lepo mesto: Omenili ste, da ste napravili izpit za kinooperaterja že pred 35 leti, nam ne bi o tem kaj več povedali?

Ivo Umek: Ja, bil sem eden prvih kinooperaterjev v Sloveniji z opravljenim strokovnim izpitom in to v takratnem Mestnem kinu, ki je bil v dvorani, kjer ima sedaj prostore Delavski oder — bivši kino Dom. Takrat obisk v kinu ni bil tako številen kakor danes, ko sta v Celju dva kina in še letni povrh s 6 predstavami na dan. Takrat smo imeli čez teden dnevno samo eno, skoraj vedno zelo slabo zasedeno predstavo, ob nedeljah pa so bile tri, navadno dobro obdelane. Cene vstopnic so bile več kot trikrat dražje od današnjih; ljudje pa so najraje gledali Hansa Albersa, Harry'ella, Chaplina in kavbojke. Za reklamo smo včasih poslikali mestne ulice z naslovom filma in igralcev, delili smo letake, po mestu pa je vozil reklamni voziček lep mali konjiček.

Lepo mesto: Kako in zakaj ste ustanovili godbo Čin-bum?

Ivo Umek: Zdelo se mi je, da rabi Celje domačo, veselo, enostavno ljudsko godbo. Zato sem ustanovil svoj Čin-bum, ki bo praznoval kmalu svojo dvajsetletnico.

Lepo mesto: Kaj mislite o javni razsvetljavi v Celju?

Ivo Umek: Se sicer trudimo, da bi razsvetljavo izboljšali, vendar ne kaže občina zadnja leta za te reči preveč razumevanja pa tudi denarja je premalo na razpolago. Dobra javna razsvetljava ni tako poceni. Lahko le ugotovim, da sta Ljubljana in Maribor glede tega daleč pred nami. V obeh mestih imajo tudi odlok o obveznih neonskih napisih podjetij. Večkrat nas tudi kritizirajo. Dostikrat upravičeno, večkrat pa tudi ne. Marsikaj bi se dalo pojasniti tudi z vprašanjem pri nas, pa tudi urediti.

Lepo mesto: Kateri komunalni problemi so v Celju po vašem mnenju najbolj pereči?

Ivo Umek: Kar po vrsti: 1. vodovod, 2. kanalizacija, 3. mostovi, 4. javna razsvetljava, da bi našteval več pa tako ni denarja.

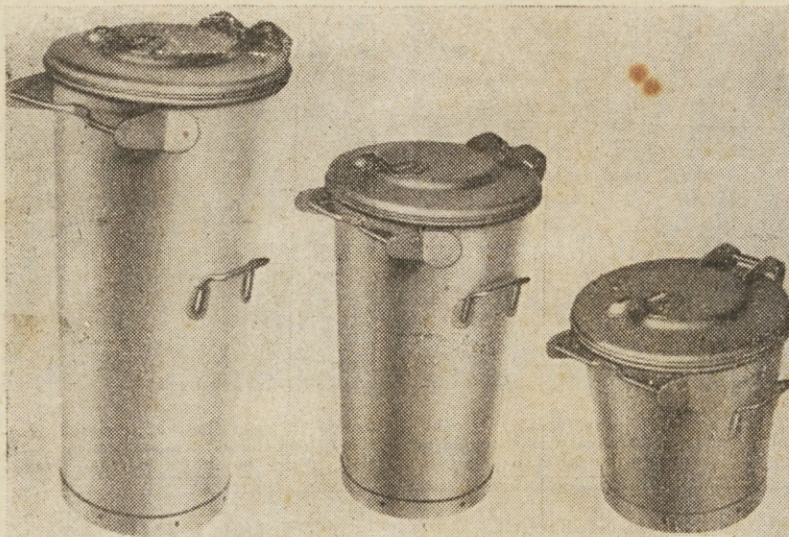
Lepo mesto: Hvala za odgovore pa tudi za vse, kar ste storili doslej za naše mesto.

INDUSTRIJSKO GRADBENO PODJETJE

gradi vse vrste visokih in nizkih gradenj; vse obrtniške storitve izvršuje v lastnih delavnicah.

CELJSKE POSODE ZA SMETI

Celjska posoda za smeti, kot jo mnogi imenujejo, je tipizirana posoda za stanovanjske, tovarniške in mestne potrebe. Posode za smeti izdelujejo v kombinirani vlečno varjeni izvedbi. Posoda in pokrov sta izdelana iz dekapirane pločevine, debeline 1 mm. Okovje je na posodo elektro točkasto privarjeno, izdelano je pa iz

3 mm debele pločevine. Celotna posoda je s pocinkanjem zaščitena proti koroziji. Posode za smeti izdelujejo v treh velikostih: 40, 80 in 100 litrov.

Izdeluje jih

Tovarna emajlirane posode Celje

Tobačna tovarna Ljubljana

poslovalnica Celje

s svojimi skladišči v Celju in Smarju pri Jelšah prodaja na veliko vse vrste tobačnih izdelkov najbolj renomiranih tovarn v državi.

»ŽIČNA«

Tovarna žičnih izdelkov

Celje, Ipavčeva ulica 20

Zično platno in pletivo. Navadna in specialna sita. Kovinsko pohištvo. Transportni traki. Šlarafija in epeda vložki. Pohištvene vzmeti. Oprema za samopostrežbe.

»TAPETNIŠTVO« Celje

Mariborska cesta 1

izvršuje vse tapetarske usluge hitro, solidno in po zmerni ceni. Polagajo vse plastične mase.

PODJETJE

JAVNE NAPRAVE

CELJE

Skrbi v Celju za snago, deratizacijo in desinfekcijo.

Upravlja kolesarnico in tržnico.

Trgovsko podjetje

»Moda« Celje

Nudi: metrsko blago, moško, žensko in otroško konfekcijo. V posebnem oddelku »Baby« vse, kar rabite za vaše najmlajše.

Torbice vseh vrst v posebnem oddelku.

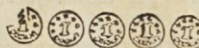
Poslovalnice: Volna, Vesna, Manufaktura, Solčava, Drogerija in Parfumerija.

Trgovsko
in proizvodno podjetje

Mlevski, pekovski izdelki in žitarice, v pekarnah pa dober kruh in pecivo.

Komunalna banka Celje

s podružnico

Celjsko mestno hranilnico

in ekspoziturnami: v Žalcu, Mozirju, Laškem, Slovenskih Konjicah, Smarju pri Jelšah, Šentjurju, Rogaški Slatini, Krškem, Brežicah in Sevnici sprejema hranilne vloge in jih obrestuje od 5 do 7 %.

»CINKARNA«

METALURŠKO KEMIČNA
INDUSTRIJA
CELJE

priporoča svoje izdelke:

Cinkove platine — Cinkova pločevina — Cinkografske plošče — Cinkova žica — Cinkovi protektorji — Cinkovo belilo — Kromov galun — Zelena galica — Na-hidrosulfit — Metalit — Na-silikofluorid — Na-sulfid — Cinksulfat — Svinčni minij — Svinčena glajenka — Litopon — Ultramarin — Modra galica — Zaščitno sredstvo »Coprablau« — Žveplena kislina — Superfosfat — Pomozna sredstva za tekstil in usnje — Organska barvila — Suhe zemeljske barve.

ZAHTEVAJTE
POVSOD

Toper

KONFEKCIJO

Z ZAŠČITNIM ZNAKOM

MEIKA

Mehanična tkalnica Celje

Izdeluje vse vrste kvalitetnih bombažnih tkanin. Konfekcionira posteljno perilo in žepne robce.

Tovarna esenc in eteričnih olj

Etol
CELJE

izdeluje razne esence, sadna olja, arome, olja za parfume in kolonjske vode.

AERO
CELJE
AERO
CELJE

indigo

Med hišami, ki so zelo potrebne popravila je tudi tale ob prometni ulici XIV. divizije. Nekaj bi bilo treba storiti

Tole izložbo so ob pomanjkanju stekla takole zabili leta 1944. In takšna je še tudi danes

Takole so nepridipravi v eni noči oskubili sicer lepo vzdrževano plakatno desko ob Mariborski cesti

Kolesa so naše ljudsko prometno sredstvo. Toda takole vseeno ne bi smela stati. Najti bo treba ustrezno rešitev

VESELE – OKROGLE

KORAČNICA PENZIONISTOV

Še penzionisti smo veseli, če sonce se nam nasmehlja, čemu se ne bi v žarkih grel, dokler se da!

Pošteno, dolgo smo služili, nabrali nismo si zlata, ženice smo zvesto ljubili, dokler se da.

Samo na cene se jezimo, ki lezejo že do neba, ob njih se škrumnosti učimo, dokler se da.

Že novi zakon se nam bliža, da stare dni nam posladka, da nam olajša breme križa, če to se da.

Preljubo sonce še nas greje vse brez razlike — kajpada! Naj se nam še življenje smeje, dokler se da.

TI SI TELE!

Zena mi je rekla: — Ti si tele! Toda s tem razžalila me ni! To ime mi je samo v veselje. Kdo teleta danes ne ceni?

Tisočak in pol za kilo zrezka je teletu le v ponos in čast, ni pa še dovolj mu tega bleska, zanj končana ni še cene rast.

Naj bom tele, da še jaz deležen bom ugleda, ki ga tele ima, in zato na ženo nisem jezen, če mi kdaj ime telečje da!

OB JUBILEJU TEP

Stara sedemdeset let, bolj kot kdaj mladostno čila jubilej je svoj slavila, lepa kot pomladni cvet.

Tisoč njenih je otrok ji čestitat prihitelo, ji zagodlo in zapelo, da donelo je okrog.

Njej pa rožnati obraz se nasmehnil je veselo. Ljudstvu služi njeno delo, tu je njen veliki čas!

LIGA NI FIGA

Veliko dati in malo dobiti, kar golov se tiče — seveda! To geslo Kladivar bojeviti ima, ko za točkami gleda.

Okrogla pa je nogometna žoga in rada se čudno obnaša, ko trmasta včasih ne uboga in to pač smola je naša!

Kar čedna za Celje je druga liga, ker niti ni prazna figa. Morda pa zvezda že nova miga v daljavi tam — prva liga?

CELJSKI OBRAZI

1
V politični areni je aktiven, v zunanji politiki je doma, v nemalo funkcijah delaven, vpliven
(Marjan Ravnikar)

2
Kot »atek« med dijaki spoštovan zaklade zgodovine nam odkriva, odkar postal je častni naš občan, kletar je tudi mestnega arhiva.
(prof. Janko Orožen)

3
Ni stopal krog voglov nikdár, čeprav je bil in je Voglar, naravnost mož je hodil pot v prosveti celjski in povsod.
(Fran Voglar)

4
Luči na cestah dirigira, in marsikaj ta mož še zna. »Čimbum« veselo mu parira, podplate k plesu nam žgečka.
(Ivo Umek)

PESMICA O VOGLAJNI

Črna, gosta vsa vali se Voglajna in smrdi, v njej se pere industrija — za turizem polomija!

CENE SKAČEJO

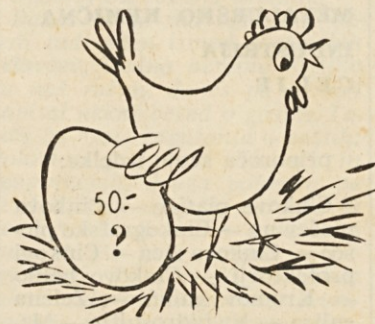
Naša mamca prav ima, ko čez cene godrnja, ki visoko do plafona rastejo nam brez pardona.

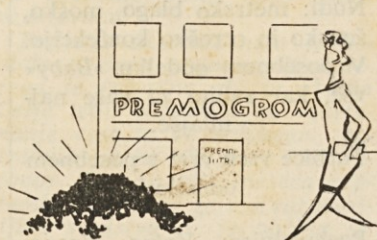
Nova vaba za ribe, ki prej niso hotele prijeti.

Topless ne in ne, bikini pa ...

Deževna turistična sezona 1964 je za nami

Kura pravi: »Kokodak! Za dve jajci daj stotak! Zlata zdaj je moja ritka, vredna glavnega dobitka.«

Tudi starca poročim, v zimi bi se grela z njim. Če ima dovolj kuriva, rada z njim bom ljubezniva.

10 JUH PODRAVKA

10 JUH PODRAVKA

10 JUH PODRAVKA

10 JUH PODRAVKA

10 JUH PODRAVKA

10 JUH PODRAVKA

10 JUH PODRAVKA

10 JUH PODRAVKA

10 JUH PODRAVKA

10 JUH PODRAVKA

10 JUH PODRAVKA

10 JUH PODRAVKA

»Lepo mesto«, glasilo Olepševalnega in turističnega društva Celje. Urejuje propagandni odbor Olepševalnega in turističnega društva Celje. Glavni urednik prof. Zoran Vudler, odgovorni urednik Milan Četina, lektor prof. France Sirk. Izhaja dvakrat letno. Izdala »Reklama« Celje, tisk CP »Celjski tisk« Celje. Naročnike sprejema Turistični informacijski urad v Stanetovi ulici. Rokopisov ne vračamo. Oglasi po dogovoru.